

§91

Information och fattade beslut angående Corona

20KS231

Enheten för försörjningsberedskap

Till kommuner

Ny föreskrift om omsorg för barn med vårdnadshavare i samhällsviktig verksamhet

För att hindra smittspridning av virussjukdomen covid-19 kan regeringen eller huvudman fatta beslut om att stänga skola, förskola, fritidshem eller annan pedagogisk verksamhet. Om sådana beslut fattas behöver vårdnadshavare som deltar i samhällsviktig verksamhet, under vissa förutsättningar, erbjudas omsorg för barn så att samhällets funktionalitet kan upprätthållas. Kommunen har vid en stängning även ett ansvar för omsorg för barn och elever som av fysiska, psykiska eller andra skäl är i behov av omsorg. Den här informationen avser endast vårdnadshavare i samhällsviktig verksamhet.

MSB har tagit fram föreskrift och allmänna råd om omsorg för barn med vårdnadshavare i samhällsviktig verksamhet (MSBFS 2020:03 och 2020:04) som förtydligar vilka vårdnadshavares barn som ska erbjudas omsorg. Det gäller vårdnadshavare vars arbetsinsats bedöms nödvändig för att upprätthålla de samhällsviktiga verksamheter som beskrivs i föreskriften. Föreskriften och de allmänna råden ska tillämpas på ett ansvars- och tillitsfullt sätt och med hänsynstagande till samhällets behov av arbetskraft, den enskilda vårdnadshavarens betydelse för att upprätthålla samhällsviktig verksamhet och behovet av att begränsa smittspridning.

Vad behöver kommunen göra?

Om regeringen beslutar om stängning ska barnets hemkommun informera vårdnadshavare om att omsorg finns enligt förordningen (2020:115) om utbildning i vissa skolformer i skolväsendet vid spridning av viss smitta. Sådan omsorg ska så långt som möjligt motsvara den verksamhet som barnet eller eleven normalt skulle delta i. Hemkommunen ska då ta emot vårdnadshavarens anmälan om behov av omsorg och bedöma om vårdnadshavaren kan erbjudas plats. Hemkommunen har möjlighet att överlämna uppgifter för omsorgen till annan huvudman.

Om kommunen i egenskap av huvudman fattar beslut om stängning av egen verksamhet är det kommunen som ska ansvara för att omsorg ändå ges. Kommunen ska informera vårdnadshavare om att omsorg finns enligt förordningen (2020:115) om utbildning i vissa skolformer i skolväsendet vid spridning av viss smitta. Sådan omsorg ska så långt som möjligt motsvara den verksamhet som barnet eller eleven normalt skulle delta i. Kommunen ska ta emot vårdnadshavarens anmälan om behov av omsorg och bedömer om

vårdnadshavaren kan erbjuda plats. Kommunen har möjlighet att överlämna uppgifter för omsorgen till annan huvudman.

Ifall osäkerhet råder om vårdnadshavaren ska erbjudas plats enligt förordningen kan behovet av omsorg styrkas med ett intyg från verksamhetsutövare, i regel vårdnadshavarens arbetsgivare eller uppdragsgivare. Utgångspunkten ska dock vara att kommunen har tillit till verksamhetsutövarens uttryckta behov. Intyg bör endast begäras av kommunen om det är nödvändigt. Det finns inget krav på hur intygandet ska ske. Det kan göras muntligen, skriftligen eller genom att ett skriftligt intyg visas upp för kommunen. Huvudmannen ska inte upprätta listor på var vårdnadshavare i samhällsviktig verksamhet arbetar, samt vilken funktion de har i verksamheten. Detta kan vara känslig och skyddsvärd information.

Vad gör andra?

Det är verksamhetsutövare (till exempel arbetsgivaren eller uppdragsgivaren) som ska bedöma om den bedriver sådan samhällsviktig verksamhet som omfattas av föreskriften MSBFS 2020:3. Verksamhetsutövaren ska även bedöma vilken del av verksamheten som är prioriterad och vilken personal som behövs för att klara den prioriterade verksamheten. Verksamhetsutövaren ska meddela vårdnadshavaren att denne behövs vid en stängning av skola, förskola, fritidshem eller annan pedagogisk verksamhet.

Läs mer på MSB:s webbplats

På MSB:s webbplats finns stöd till kommuner i form av en beskrivning av hur processen går till, vilka som ska göra vad och svar på olika frågor.

www.msb.se/samhallsviktigverksamhet/foreskrift-om-omsorg

Vänliga hälsningar

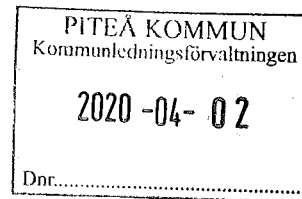
Annika Elmgart

Enhetschef
Enheten för försörjningsberedskap
Avdelningen för krisberedskap och civilt försvar

2020-03-30
S2020/02681/FS (delvis)

Folkhälsomyndigheten
171 82 Solna

Socialdepartementet

Uppdrag om att skyndsamt utöka antalet tester för covid-19

Regeringens beslut

Regeringen ger Folkhälsomyndigheten i uppdrag att skyndsamt ta fram en nationell strategi för att utöka provtagningen för covid-19. I uppdraget ligger att på nationell nivå samordna arbetet med att utöka provtagningen för covid-19 samt skyndsamt starta och leda arbetet med att koordinera de regioner, företrädare för kommuner och andra aktörer, beskrivna nedan, som behövs för att provtagningen ska kunna utökas med bibehållen kvalitetssäkring och fortsatt prioritering av resurserna till vård och omsorg. Syftet med uppdraget är att skyndsamt utöka antalet tester för covid-19 för att fortsatt säkerställa prioriterade provtagningsindikationer inom hälso- och sjukvården samt lindra de samhällseffekter ett stort bortfall på personal har inom hälso- och sjukvården, omsorgen, polisen, räddningstjänsten och annan personal inom verksamheter som kan anses vara särskilt viktiga, samt i ett andra steg övriga relevanta delar av samhället. I uppdraget ingår även att säkerställa att undanträngningseffekter inte uppstår av den provtagning som behövs i vården av patienter och den personal som finns i vården.

I uppdraget ingår att:

- skyndsamt starta och leda arbetet med att koordinera de aktörer som behövs för att provtagningen ska kunna utökas,
- stötta och samarbeta med regioner och andra relevanta aktörer i att skyndsamt starta den utökade nationella provtagningen,
- skyndsamt utveckla en nationell strategi samt tekniskt underlag inklusive en översikt av nuvarande gällande regelverk för utökad nationell provtagning med anledning av covid-19. Den utökade testningen ska utgå från denna nationella strategin.

- underlätta för laboratorier, vårdgivare och transportföretag att få en bild av vilka delar som behövs i provtagningskedjan och vilka krav som den egna verksamheten behöver uppfylla,
- inventera tillgången till provtagningsmaterial, laboratoriematerial och annat material som behövs för att provtagningen ska kunna utökas och vilka åtgärder som kan behöva vidtas för att säkra försörjningen av nödvändigt material,
- kartlägga vilken kompetens och tekniska system, t.ex. plattformar för digitala vårdkontakter, transportlösningar och kommunikationsverktyg som behövs i olika delar av kedjan för provtagningen för att helheten ska kunna fungera,
- analysera eventuella risker som finns för undanträngningseffekter vad gäller prioriterad provtagning av patienter och den personal som finns i vården och omsorgen, och hur sådana effekter kan förebyggas, samt
- analysera vilka verksamheter som kan anses vara särskilt viktiga och där det finns personal som bör vara prioriterade för provtagning.

Uppdraget ska i ett första skede avse provtagning som behövs för att kunna identifiera personer som är smittade med covid-19. I ett andra skede ska även testning för immunitet införas gällande berörda grupper utefter en prioriteringsordning som fastställs i den nationella strategin. Exempel på dessa grupper kan vara svårt sjuka, hälso- och sjukvårdspersonal, personal inom äldreomsorgen och omsorg av personer med funktionsnedsättning samt prioriterad personal inom andra verksamheter. I uppdraget ingår vidare att besluta om fördelning av medel för validering av olika typer av diagnostiska tester samt för övervakningsstudier.

Folkhälsomyndigheten ska samverka med andra myndigheter, regioner och privata aktörer för genomförandet av uppdraget. Inspektionen för vård och omsorg, Livsmedelsverket, Läkemedelsverket, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Socialstyrelsen, Statens veterinärmedicinska anstalt, Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket och universitet och högskolor ska, vid behov, bistå Folkhälsomyndigheten i arbetet med genomförandet av uppdraget. Vidare ska uppdraget genomföras i dialog med Sveriges Kommuner och Regioner.

Uppdraget ska redovisas löpande till Regeringskansliet (Socialdepartementet). En skriftlig redovisning av uppdraget ska lämnas senast den 31 januari 2021. Redovisningen ska hänvisa till det diarienummer som detta beslut har.

Ärendet

Nuvarande strategi för provtagning i Sverige innefattar prioritering inom sjukvården för provtagning för personer som är i behov av vård på sjukhus samt personal inom sjukvård och äldreomsorg med misstänkt covid-19. Syftet med denna strategi är att skydda de mest utsatta grupperna i samhället från smitta samtidigt som en viss hushållning med resurser såsom personal och personlig skyddsutrustning sker. Regionalt och lokalt sker dock anpassning av provtagningar, vilket samordnas av den regionala sjukvårdsledningen och ansvarig smittskyddsläkare. Med nuvarande provtagningsindikationer innefattas inte personal utanför hälso- och sjukvård och omsorg och en stor andel viktig personal riskerar att stanna hemma ifrån jobbet trots att de är arbetsföra.

Enligt Folkhälsomyndighetens rekommendationer baseras nuvarande strategi på att bryta smitta i samhället på att alla med symtom, även milda sådana, stanna hemma från jobbet och undvika sociala kontakter, i syftet att i mesta möjliga mån hindra en fortsatt spridning av covid-19. Detta är förstas av extra vikt när det gäller hälso- och sjukvårdspersonal samt personal inom omsorg, i synnerhet sådan som arbetar med utpekade covid-19 riskgrupper. Att testa personal med milda symtom skulle innebära att de som är bekräftat covid-19 negativa kan återgå i tjänst, och att de med bekräftad covid-19-infektion följer gängse riktlinjer angående isolering tills symtomfri i minst två dagar. Vid utökad provtagning av personer med milda symptom skulle potentiellt en betydande mängd viktig personal kunna tillgängliggöras.

Även inom andra prioriterade verksamheter samt i den breda allmänheten skulle utökad provtagning potentiellt kunna vara till samhällsnytta, och det har rapporterats om ett flertal sektorer där verksamhet behöver stoppas på grund av personalbrist.

Att i ett andra skede även testa för immunitet mot covid-19 (det vill säga genomgången infektion) skulle medföra en möjlighet att göra andra bedömningar gällande åtgärder mot smittspridning och behov av frånvaro vid luftvägssymtom med mera. Både för pågående utbrott av covid-19 men även för nationellt beredskapsarbete för kommande händelser är det av vikt att epidemiologiska studier genomförs. Dessa studier är viktiga dels för att följa epidemins utveckling, dels för att öka kunskapen om befintlig immunitet i befolkningen och beredskapen inför eventuella återkommande epidemier av covid-19.

Hälso- och sjukvården behöver på grund av resursbrist prioritera vilka grupper man testar för covid-19. Resursbristen avser framför allt personal samt skyddsutrustning för denna personal. Enligt Folkhälsomyndighetens riktlinjer bör i nuläget dels personer som är i behov av vård på sjukhus, dels relevant hälso- och sjukvårdspersonal testas. Hur detta sker i praktiken skiljer sig dock mellan regioner, och är framförallt en prioriteringsfråga utefter tillgängliga resurser. För att säkerställa fortsatt tillgång för hälso- och sjukvården samt möjliggöra provtagning av andra prioriterade grupper i samhället behöver tillgången till provtagnings- och analyskapacitet öka.

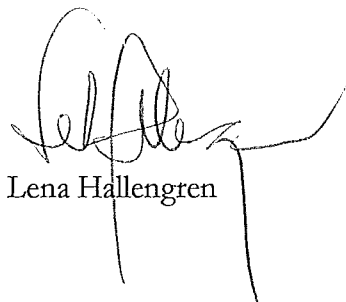
I diskussionen om utökad provtagning i samhället för covid-19 behöver det finnas en förståelse för hur flödeskedjan ser ut. Det är också viktigt att säkra kvalitet för provtagning och analys samt att patientföreskrifter följs. Det finns behov av ett underlag för intresserade aktörer där hela flödeskedjan tydliggörs, dvs alltifrån indikation, provtagning, transport av prov, analys, journalföring samt medicinskt ansvar för hela processen. För att tillgodose detta behov utvecklas i uppdraget en nationell strategi samt ett tekniskt underlag.

Att till stor del använda sig av hemtester för personer med milda symtom och med en viktig roll skulle avlasta behovet av provtagande personal och personlig skyddsutrustning för denna personal. Det är dock viktigt att säkerställa effektiviteten och precisionen i självtester. Att sätta upp ett system för självtestning för covid-19 som komplement till nuvarande provtagnings-system i regionerna behöver ske så snart som möjligt. Detta är en viktig del i arbetet för en utökad nationell testning för covid-19 i Sverige.

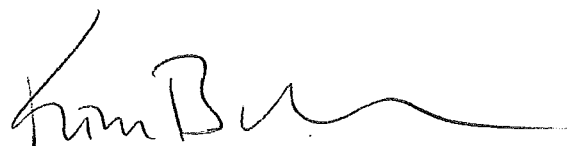
Folkhälsomyndigheten kan behöva stöd från bl.a. andra myndigheter vid utförandet av uppdraget. Utöver de myndigheter som nämns under Regeringens beslut kan stöd lämnas enligt andra grunder. Till exempel får Försvarsmakten, på Folkhälsomyndighetens begäran, lämna stöd till myndigheten i enlighet förordningen (2002:375) om Försvarsmaktens stöd till

civil verksamhet. Totalförsvarets forskningsinstitut får i enlighet med sitt regleringsbrev för 2020 stödja med tillgängliga resurser efter bedömning av myndigheten.

På regeringens vägnar

Lena Hallengren

Kim Brolin

Kopia till

Statsrådsberedningen/Internrevisionen
Finansdepartementet/BA
Regeringskansliets förvaltningsavdelning/EKOL
Kammarkollegiet
Försvarsmakten
Inspektionen för Vård och Omsorg
Jordbruksverket
Kriminalvården
Livsmedelsverket
Läkemedelsverket
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
Myndigheten för vård och omsorgsanalys
Polismyndigheten
Smittskyddsläkarföreningen
Socialstyrelsen
Statens Veterinärmedicinska Anstalt
Statens institutionsstyrelse
Sveriges Kommuner och Regioner
Säkerhetspolisen
Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket
Totalförsvarets Forskningsinstitut
Universitet och högskolor
Alla regioner och kommuner

§92

**Evenemangssponsring
Piteå Summer Games
2020-2022**

I9KS703

§93

Unga och student tycker 2019

20KSI56

Anette Christoffersson
Kommunledningsförvaltningen
2019

Innehåll

Sammanfattning	2
Medborgardialog – för och med unga	3
Unga tycker 2019	3
Sekretess	4
Antal unga och studenter som valt att lämna åsikter.....	4
Resultat <i>Unga tycker</i>	5
Resultat Student tycker	10

Sammanfattning

Antalet unga som deltar i undersökningen fortsätter att öka. Det är något fler unga som svarat på undersökningen tillsammans i sin klass men de flesta svaren registreras under de dagar event genomförts vid högstadieskolor och gymnasiet. Däremot minskar antalet svar från studenter och också antalet studenter som deltar vid det event som vi ordnar i samarbete med studentkåren. Här behöver vi fundera tillsammans med studenterna angående undersökningens genomförande. En förklaring är givetvis att antalet studenter vid Musikhögskolan har minskat de senaste åren, från 676 studenter 2016 till 470 studenter 2019.

Majoriteten av de unga tycker att Piteå är en bra stad för barn och unga att växa upp i. Ingen skillnad kan ses mellan killar och tjejer. Som fördelar lyfts bland annat fram att Piteå är en lugn och trygg stad med bra skolor och att det är nära till allt.

När det gäller utbildningsmöjligheter är killarna mer nöjda än tjejerna, skillnaden är cirka 10 procentenheter. Det som lyfts fram som positivt är att det finns många gymnasielinjer att välja mellan, både yrkes- och studieförberedande.

På en skala mellan ett och fyra där ett är lägsta och fyra högsta betyg ger studenterna Piteå som studentort ett medelbetyg på 2,6. Skillnaden mellan tjejer och killar är stor, knappt 32 procent av tjejerna ger Piteå betyg 3 eller 4, motsvarande siffra för killarna är drygt 63 procent.

När det gäller studiemöjligheterna är studenterna mer positiva – 84 procent av tjejerna och 90 procent av killarna ger studiemöjligheterna i Piteå tre eller fyra i betyg.

Medborgardialog – för och med unga

Kommunfullmäktige har antagit ett strategiskt område; *Barn och unga – vår framtid*.

Utifrån de övergripande och nämndspecifika mål som antagits har förvaltningar och nämnder ett uppdrag att vidareutveckla metoder för att barn och unga ska kunna vara delaktiga i kommunens utveckling i de frågor som berör dem.

I Piteå kommun finns i dagsläget fyra olika metoder för att ge unga möjligheter till inflytande; Unga och studenter i Piteå tycker, Unga i Piteå granskar, Unga i Piteå frågar, Unga kommunutvecklare. Unga i Piteå syftar till att ta tillvara barn och ungas delaktighet, engagemang och kreativitet. Medborgardialog för och med unga är inarbetade i kommunens årshjul för styr- och ledningsprocesserna.

Unga tycker 2019

Under perioden **20 september – 20 oktober** öppnades, för tionde året, *Unga tycker* på kommunens hemsida. De unga fick då möjlighet att via webb-enkäten svara på specifika frågor samt på en öppen fråga, detta för att redogöra för vad som är viktigt för de unga i Piteå. För fjärde året i rad fick stadens studenter en egen enkät, på sidan *Student tycker*. Denna webbenkät var öppen under samma period.

Marknadsföringen skedde via Piteå kommuns hemsida, Strömbäckaskolans hemsida, affischer på Strömbäckaskolan och Musikhögskolan, affischer på kommunens grundskolor, samt i studenternas trappuppgångar, e-post till rektorer grund- och gymnasieskolan samt sociala medier.

Event hölls på två av kommunens grundskolor, Solanderskolan och Porsnässkolan. Event genomfördes också i samband med arrangemang i Black Box, Acustcum. Det hölls också event på Strömbäckaskolan och på Musikhögskolan i Piteå.

Resultatet av *Unga tycker* och *Student tycker* presenteras i denna rapport och kommer att läggas ut på kommunens hemsida .

Frågeställningar *Unga tycker* 2019

- Tycker du att Piteå är en bra ort för barn och unga att bo i?
- Vad är bra med Piteå för barn och unga?

- Vad saknar du för att Piteå ska vara en bra ort för barn och unga att bo i, vad kan bli bättre?
- Hur upplever du att utbildningsmöjligheterna är i Piteå?
- Vad är bra med utbildningsmöjligheterna i Piteå?
- Vad är mindre bra med utbildningsmöjligheterna i Piteå?
- Övriga åsikter om vad du vill

Frågeställningar *Unga tycker 2019*

- Hur upplever du Piteå som studentort?
- Vad är bra med Piteå som studentort?
- Vad saknar du för att Piteå ska vara attraktivt som studentort, vad kan bli bättre?
- Hur upplever du att utbildningsmöjligheterna är i Piteå?
- Vad är bra med utbildningsmöjligheterna i Piteå?
- Vad är mindre bra med utbildningsmöjligheterna i Piteå?
- Övriga åsikter om vad du vill

Sekretess

I de anvisningar som Piteå kommun har gällande kvalitetsarbete står det skrivet att resultat under 5 inte redovisas, det kan röja identiteten hos den enskilde personen. I kommunens riktlinjer över kvalitetsarbete står det även att jämn skala som svarsalternativ ska användas och resultatet redovisas som andel positiva/negativa svar. På grund av ovanstående kommer inte alla svar att redovisas i denna rapport. I vissa fall kommer endast resultatet att redovisas i textform på de positiva svar som inkommit, detta för att inte röja identiteten hos den svarande.

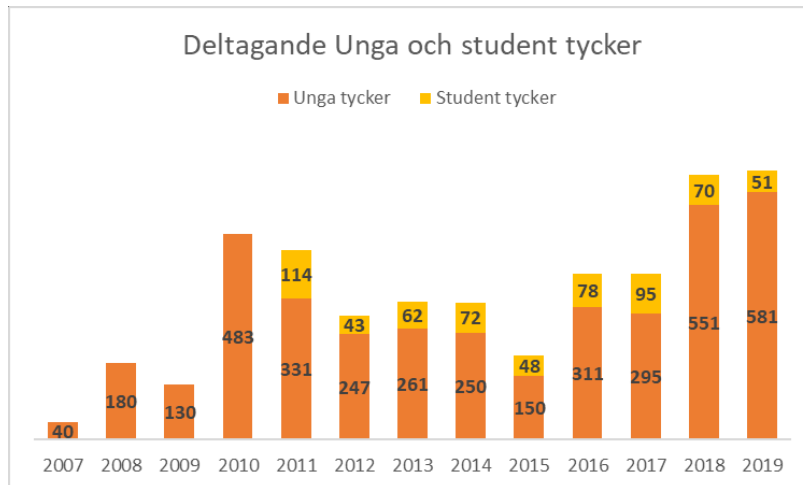
Antal unga och studenter som valt att lämna åsikter

Totalt svarade 632 unga och studenter på enkäterna, 314 killar/män, 308 tjejer/kvinnor, 10 annat/vill ej uppge). Antal svar på "Unga tycker" var totalt 581 stycken. Antal studenter som besvarade enkäten "Student tycker" var 51 stycken.

Av de unga som tyckt till så bor de flesta i Norrfjärden, Rosvik Sjulsmark, Öjebyn, Sikfors följt av centrala Piteå. Bland studenterna är de flesta (77 %) folkbokförda och studerar i Piteå. Andelen

studenter som är folkbokförda i Piteå har minskat de senaste åren (2016 var andelen 87 procent).

Flest svarande i *Unga tycker* finns i åldersgruppen 16-19, tätt följt av åldersgruppen 13-15 år. Flest svarande i *Student tycker* är under 25 år. Killar har svarat i större utsträckning än tjejer i både *Unga tycker* och *Student tycker*.

Antalet svarande är i år glädjande nog det högsta någonsin vad gäller *Unga tycker*. För *Student tycker* är andelen svarande lägre än 2018 och har minskat de fyra senaste åren. Det var även ett lägre antal studenter som deltog vid det event som genomfördes riktat till studenterna.

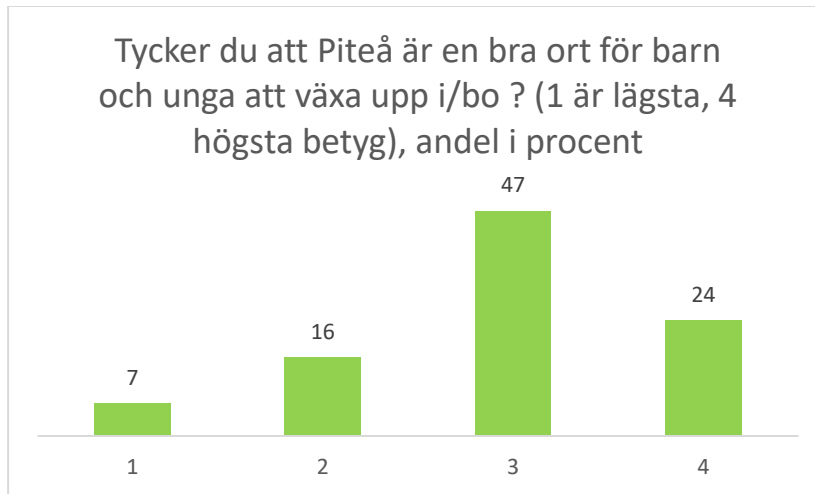
Resultat *Unga tycker*

Nedan redovisas resultat *Unga tycker*.

Tycker du att Piteå är en bra ort för barn och unga att växa upp i/bo?

Övervägande delen av de unga som svarat på enkäten tycker att Piteå är en bra ort för unga att växa upp i. Högsta betyg är fyra och medelbetyget för frågan är 2,9.

Det som gör Piteå till en bra stad är framförallt att det finns bra skolor, att Piteå är tryggt och "alla känner alla", det är nära till allt, lugnt och trivsamt, det finns många aktiviteter att välja bland, speciellt om man är sportintresserad.

Många idrotter, olika aktiviteter! Skolorna är trygga och bra att gå i, eller iallafall vår skola !

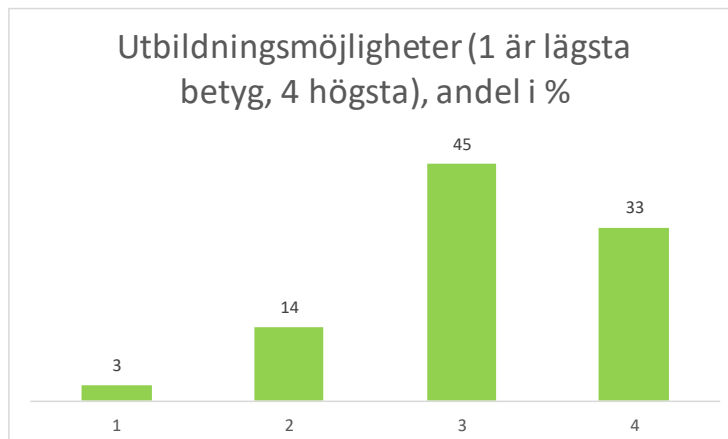
På frågan *Vad saknar du i Piteå?* svarar de unga främst att de vill ha fler aktiviteter, främst för de som inte är sportintresserade, fler mötesplatser för unga och bättre kommunikationer.

Mer ställen för ungdomar att vara på

Bättre tider för bussen så det är enklare att ta sig

Utbildningsmöjligheter

Medelbetyget för utbildning är 3,1 . Det som de unga uppskattar mest med utbildningsmöjligheterna i Piteå är att det finns många gymnasielinjer att välja på, både yrkesförberedande och studieförberedande. att det finns flera högstadieskolor, att lärarna är kunniga och duktiga på att lära ut.

Det som de unga saknar är framförallt möjligheter att kunna studera på högskola/universitet i Piteå. En del av svaren handlar också om att man saknar speciella inriktningar på olika gymnasieprogram. Relativt många svarar att de inte saknar någonting eller har svarat "vet inte".

Övriga åsikter om vad du vill

Förbättrad skolmat! Mer näring i maten så man håller sig mätt längre. Och variera den vegetariska kosten mer. Svamp och lök paj gillar inte alla.

Jag vill ha fler affärer.

Piteå kommun måste utvecklas innan vi blir större. Det finns inte mycket att erbjuda. Satsa mer på gymnasiet.

Bättre busstider för de som bor på landsbygden. (vet dock inte om det är kommunen eller länet som fixar med detta) Vet att det finns intresse till att åka buss, men det är svårt att åka med lokaltrafiken då tiderna inte passar in. De tider som finns kanske passar bra när man ska in till jobbet eller skolan, men när man sedan ska hem kan man behöva vänta i timmar. När man måste vänta så länge blir det så att man inte tar bussen alls. Bättre kvalitet på skolmaten. Det är inget fel på själva maten men när den tillagas blir den oftast inte så aptitlig. Till exempel så tillagas blodpudding när skivorna överlappar varandra, det gör så att blodpuddingen blir både extremt geggig, äckligt och nästintill bränd på kanterna. Det handlar såklart om tid och pengar men samtidigt kan en bättre tillagning bidra till mindre matsvinn och att mer elever faktiskt äter på skolan.

Hårda regler, höga krav för elever som studerar på gymnasiet, min klass är inte en lugn klass att man kan koncentrera på lektioner, vill att någon vuxen förstå de att sköta sig bra och lugna ner sig

Vore bra om de öppnade en bättre minigolfbana, en som är stor och fräsch. Fler ställen för barn att umgås på.

Fixa en bättre ungdomsgård och mer saker att göra på fritiden

Det är dåligt att det är mögel i skolorna. Skolmaten är riktigt dålig, och då kan vi ärligt säga att vi inte är kräsna, men vi vill helst inte äta brosk. Det hade också varit ett stort plus i kanten om maten räckte till alla elever. Tråkigt och dåligt att droger växer i Piteå men

vi anser ändå att Piteå är en stad med lite kriminalitet, inte skjutningar osv.

Något som är dåligt är att det är mycket barn och ungdomar som använder droger i Piteå

Jag måste vara ärlig, Piteå är inget för mig, det är så stor skillnad om man jämför med andra städer. Men jag hoppas att det kan bli bättre om ni jobba på en positiv förändring...

Som sagt så tycker jag det finns en del event att gå på bara man är öppen. Känns dock inte som att intresset bland unga pitebor är jättestort. Kanske behövs det satsas mer på marknadsföring för att få unga att dyka upp.

Kommunen kommer fram till saker alldeles för sakta. Extremt jobbigt.

Skulle vara bra med en lokal där man kan träffas efter skolan.

Renovera ishallen i Rosvik

Bättre busstider till Sjulsmark

Att det pågår mycket dåligt i exempelvis stan där det samlas många ungdomar. Piteå/stan är en samlingsplats för ungdomarna och jag tycker att man borde skaffa något annat ställe för ungdomarna att träffas. Inte Max eller gallerian mm

Jag tycker att kommunen ska satsa mer på de små byarna som t.ex. Rosvik och sjulsmark.

Det borde bli tryggare på stan

Ha bättre datorer i skolorna

Mer koll på vad elever håller på med det är många som är rätt så otrevliga på min skola iallafall och det är många som pratar på lektionerna och inte blir tillsagda och håller på med telefoner och spelar på datorer.

Bättre skolmat i skolan. Mer mat som barn gillar.

Skolmaten är något som verkligen skulle kunna förbättras, för att skolungdomar ska kunna fokusera och ha bättre energi vilket

*motsvarar till bättre betyg så måste maten vara hållbar och
mättande, skolungdomar måste också kunna äta maten*

Att skolmaten borde bli bättre

*De måste förbättra skolmaten så att barn kan äta något så de orkar
och kan fokusera på att studera och få bättre betyg och lättare att
ta sig in på vilket universitet du vill och inte behöver gå på något du
inte vill... (Så kort sagt lägg lite mer pengar på maten)*

Bättre mat på skola

Mer maträtter på skolluncherna

Jag gillar våran kommun

Parkeringar!

Mer event!

Bättre skolmat

För mycket EPA traktorer. Fler parkeringar

Bättre förutsättningar för att göra bra skolmat

Christinaskolans musikklass är superbra och borde fortsätta

*Borde fixas mer evenemang och aktiviteter för ungdomar och att fler
bussar ska gå till byar utanför centrala Piteå*

*Jag tycker att vi skulle kunna förbättra miljön för barn och ungdomar
i Piteå genom att se till att barn inte får tag i snus, alkohol eller
droger med mera*

Att man ska ha nån ungdomsgård eller nå liknande

Jag älskare Öjebyn!

*Vi kan bli bättre på att hålla miljön i skolorna rena och att bli bättre
på att tänka efter när dom tar parfym osv*

*liten stad där inget händer. finns ingen kultur och därför är Piteå en
grå och tråkig stad att bo i.*

jag tycker att Piteå är en tråkig stad eftersom det är en liten stad och det inte många som bor här. det mörk och kalt. man har ingenting att göra under lediga tider.

Skolmat och speciellt äldreboende-mat måste bli bättre, godare och nyttigare tillagad på plats.

Jag tycker att man ska satsa mer på polisen. typ att en polis ställer sig vid skolor där hastigheten bara är 30 km/h. jag tycker att det flesta kör typ 50 och ibland upp mot 70 km/h utanför skolor.

Piteås kultur bland ungdomar består av att dricka alkohol, snusa och köra A traktor. Det är inget jag vill att kommande generationer ska behöva växa upp i.

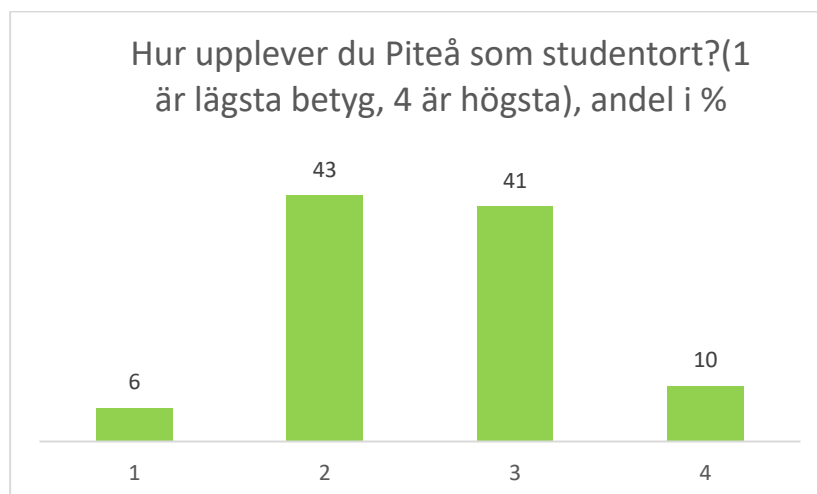
skulle vilja ha mer aktiviteter som man kan göra under veckorna men även mer affärer och inte bara caféer

Resultat Student tycker

Nedan redovisas resultat för Student tycker.

Piteå som studentort

Det studenterna framförallt uppskattar med Piteå som studentort är att Piteå är lagom stort, lugnt, fin miljö, fint skolområde, bostäder nära skolan, klasserna är små och lärarna engagerade. Medelbetyg för Piteå som studentort är 2,6.

Det som saknas är kårhus, studentliv, studentpub, kommunikationer, svårt att ta sig runt i Piteå när man inte har bil. Studenterna önskar

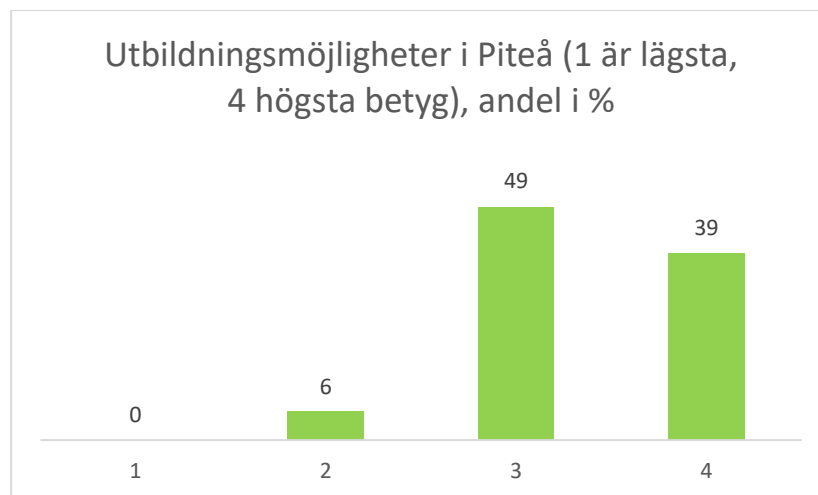

också ett bättre samarbete mellan Piteå centrum och skolan och mellan Piteås näringsliv och skolan. Även kontakterna med föreningslivet och möjligheterna till friluftsliv är sådant studenterna tycker skulle kunna utvecklas.

Utbildningsmöjligheterna i Piteå

Medelbetyget för utbildning är 3,4. Det studenterna framförallt lyfter som positivt är ett brett utbud av konstnärliga utbildningar, bra lärare, fina och ändamålsenliga lokaler, god kontakt mellan lärare och elever och en familjär stämning på skolan.

Stor och välkänd skola med högkvalitets utbildningar. Det finns fina caféer och utrymmen att studera och lägenheterna ligger nära skolan och är lättillgängliga.

Det studenterna framförallt lyfter upp att man saknar är samverkan med näringslivet i Piteå, att man är långt ifrån potentiella arbetsgivare. Elevantalet vid skolan är litet och samarbetet med andra skolor/utbildningar kunde vara bättre. Det finns en upplevelse av att LTU (Luleå Tekniska Universitet) prioriterar utbildningarna i Luleå framför utbildningarna i Piteå.

Övriga åsikter om vad du vill

Piteå är en fin stad och skulle må bra av mer förtätning

Satsa på eldriven lokaltrafik.

Jag tycker att Piteå som kommun är jättebra! Hade jag haft karriärmöjlighet här så hade jag definitivt övervägt att bo här en längre tid.

Vi vill träffa fler företag och framtida arbetsgivare! Det känns som att där inte finns några jobb och speciellt inte här i Piteå.

dörr till sektionslokal. bättre busstider, studenter känner sig inlåsta på ankars. Behöver inte bara stadsbussar. Kan vara att kommunen köper en minibuss, har den på ankars, anställer studenter att köra den till stan någon gång per vecka, behöver inte bli så dyrt. Eller att studenter bokar och bussen åker när den är fullbokad och åker inte om det är för få bokningar, fler studenterbjudanden

Vi vill ha ett fungerande kårhus med egen ingång och toaletter där man kan ha event och bjuda in studenter så väl som allmänhet

Musik på stan, inför det igen! Verkar som en superbra grej för kulturlivets framtid. Viktigt!

Jag tycker att kommunen och näringslivet i Piteå kan göra mer för att vi ska känna oss som hemma. T.ex. att erbjuda fler studentrabatter. Något som jag vet skulle uppskattas är rabatt hos bion, på caféer, klädbutiker. Jag tycker också att fler caféer och restauranger borde satsa mer på musik och kultur. I och med att Krokodil la ner och att Kust inte längre anställer musiker till deras events blir jobbtillfällena som musiker väldigt limiterade i denna stad.

Jag tycker att det är en fin skola men att det saknas fler kontakter i musikvärlden och det saknas personer som utvecklar en musiker i branschen för att vi ska bli motiverade att spela musik.

Jag hoppas att Piteå som en kommun vill jobba med Musikhögskolan här så mycket som möjligt, att man försöker hålla kvar kulturutbildningen i här i norr.

Det vore kul med fler erbjudanden för studenter nere på stan, jag tror också att det skulle locka fler att gå på restaurang och dylikt.

Att studenter ska känna sig välkomnad när dom kommer är viktigt.

Men nånting som nästan är ännu viktigare är att studenter ska känna sig UPPSKATTADE under tiden vi bor här. Både av kommunen och av alla runtomkring. Vi vill känna att vi kan bidra till samhället och kulturlivet, och inte bara känna att vi är en grupp som bor på ankars och inte är en riktig del av Piteå!

Mer kommunikation från kommunen om deras arbete och vad de gör

Bli bättre på att tacka studenterna för att de väljer att studera i Piteå. Det borde också finnas fler konsertlokaler för opera, mer inne i stan. Det är roligt att framträda på olika ställen, inte bara på skolan och acusticum. Det bästa med studentlivet just nu är att Coop öppnat bredvid skolan.

Bra med undersökningar hos studenterna

Fler projekt borde finnas som låter Musikhögskolans studenter möta lokalbefolkningen i Piteå! Saker som skulle innebära ett ökat intresse för Piteborna att vilja gå på konserter och engagera sig i kulturfrågor. Som klassisk musiker vill jag gärna se Pitebor på konserterna som vi sätter upp. Finns det exempelvis något samarbete mellan kommunen och skolan, så att våra konserter även ligger på ett evenemangschema på Piteås hemsida?

Piteå Studentkår gör superbra jobb:) Lagom stor studentstad, toppen med PiteBo

Jag önskar att Piteås LTU och Luleå LTU kanske kunde ha mer gemenskap och göra fler aktiviteter tillsammans.

Älskar Pite!

Gör fler roliga events! Ser gärna till att det är fler ställen än Kaleido. Gör öppen mick och fler spelningar, föreläsningar. Främja kulturlivet! Musikhögskolan utbildar fantastiska musiker få dem att stanna!

§94

Elitsponsring Piteå

Skidskytteklubb 2019-2022

I9KS709

§95

Elitsponsring Piteå Elit skidklubb 2020-2023

20KSI38

§96

**Medfinansiering projekt -
Intensifiering av
Norrbotniabanan 2020-
2024**

20KSI78

§97

Medfinansiering - EU- projekt Treepower 2020- 2022

20KSI06

§98

Medfinansiering - BD Pop 2020-2022

20KSI57

§ 35

Medfinansiering - BD Pop 2020-2022

Diariennr 20KS157

Beslut

Kommunstyrelsens arbets- och personalutskott föreslår att Kommunstyrelsen ger verksamhetsstöd med 7 kr/invånare per år under 2020-2022 i enlighet med aktieägaravtalet.

Medel anvisas från Tillväxtpolitiska reserven.

Ärendebeskrivning

Mottagare av verksamhetsstödet är BD Pop AB. Bolaget finansieras ägarna som är Boden, Jokkmokk, Luleå, Pajala, Piteå, Älvsbyn, Överkalix och Övertorneå kommuner samt Region Norrbotten. Alla kommuner förutom Luleå och Jokkmokk har finansierat verksamheten med 7 kr/invånare och år. Luleå finansierade verksamheten med 10,5 kr/invånare och år och Jokkmokk med 8 kr/invånare och år, på eget initiativ. Beslut om verksamhetsstöd med 7 kr/invånare i Piteå kommun togs av Kommunstyrelsen 2017-04-25 §131.

Bakgrund

BD Pop AB bolagiserades 2011. Dessförinnan var verksamheten finansierad genom projektmedel. Bolaget har till uppdrag att utveckla artisters förutsättningar att nå nationell och internationell marknad samt att bistå en utveckling av musikbranschen. I praktiken innebär det att bygga nätverk i musikbranschen och därigenom skapa kontakter för norrbottniska musiker och att ge råd och stöd till verksamma i musikbranschen. Stödet ges genom produktionsstöd, marknadsstöd, utbildningsstöd, turnéstöd samt arrangörstöd. Kort sagt ska bolaget vara ett regionalt resurs- och produktionscentrum för populärmusik i syfte att stödja talanger och stärka den regionala musikbranschen och stimulera tillväxt av kreativa näringar.

BD Pop har även ett eget skivmärke som är DigiNorth med 200 unika skivsläpp och över 50 miljoner sändningar/streamingar av ljud och bild över internet. Idag finns det 350 företag inom musikbranschen i Norrbotten. Det är en ökning med 150 företag sedan 2012. Under 2018 gjordes 23 utgivningar av DigiNorth, 34 supportinsatser till artister och sju samproduktioner. Studion nyttjades 241 dagar under 2018. Enligt protokoll årsstämma 2019 beslutade stämman att den ansamlade vinsten på 2 240 kr ska balanseras i ny räkning.

Bolaget har verksamhet i alla delägarkommuner och ofta tillsammans med studieförbunden. Musikarrangemang, produktion och popkonsulternas verksamhet är exempel på den lokala nyttan för ägarkommunerna.

Total projektbudget 2020 – 2022

Region Norrbotten: 13 kr/invånare och år i Norrbotten.

Boden, Luleå, Pajala, Piteå, Älvsbyn, Överkalix och Övertorneå: 7 kr/invånare och år
Jokkmokk 8 kr/invånare och år, på eget initiativ.

Kommunledningsförvaltningens yttrande

Signatur justerare

Utdragsbestyrkande

BD Pops huvudsakliga inriktning ska vara artistutveckling, branschutveckling, inspelning, distribution, marknadsföring, kompetens- och affärsutveckling samt arrangemang i samarbete med lokala arrangörer.

BD Pops arbete bedrivs i linje med Regional Utvecklingsstrategi för hållbar framtid i Norrbotten, andra relevanta regionala strategier samt kulturplan för Norrbotten. Sammantaget är det kommunledningsförvaltningens rekommendation att tillstyrka ett verksamhetsstöd på 7 kr/invånare och år för 2020-2022 då det ligger i proportionalitet till andra finansiärer.

Det är kommunledningsförvaltningens bedömning att verksamheten har ett väl utformat ägardirektiv som ger bolaget en relevant inriktning.

Yrkanden

Johnny Åström (SJV): avslag till Kommunledningsförvaltningens förslag.

Helena Stenberg (S): bifall till Kommunledningsförvaltningens förslag.

Propositionsordning

Ordföranden ställer proposition på de två förslagen och finner att Kommunstyrelsens arbets- och personalutskott beslutar enligt Kommunledningsförvaltningens förslag.

§99

Medfinansiering - UngDrive Region Norr

20KSI35

§100

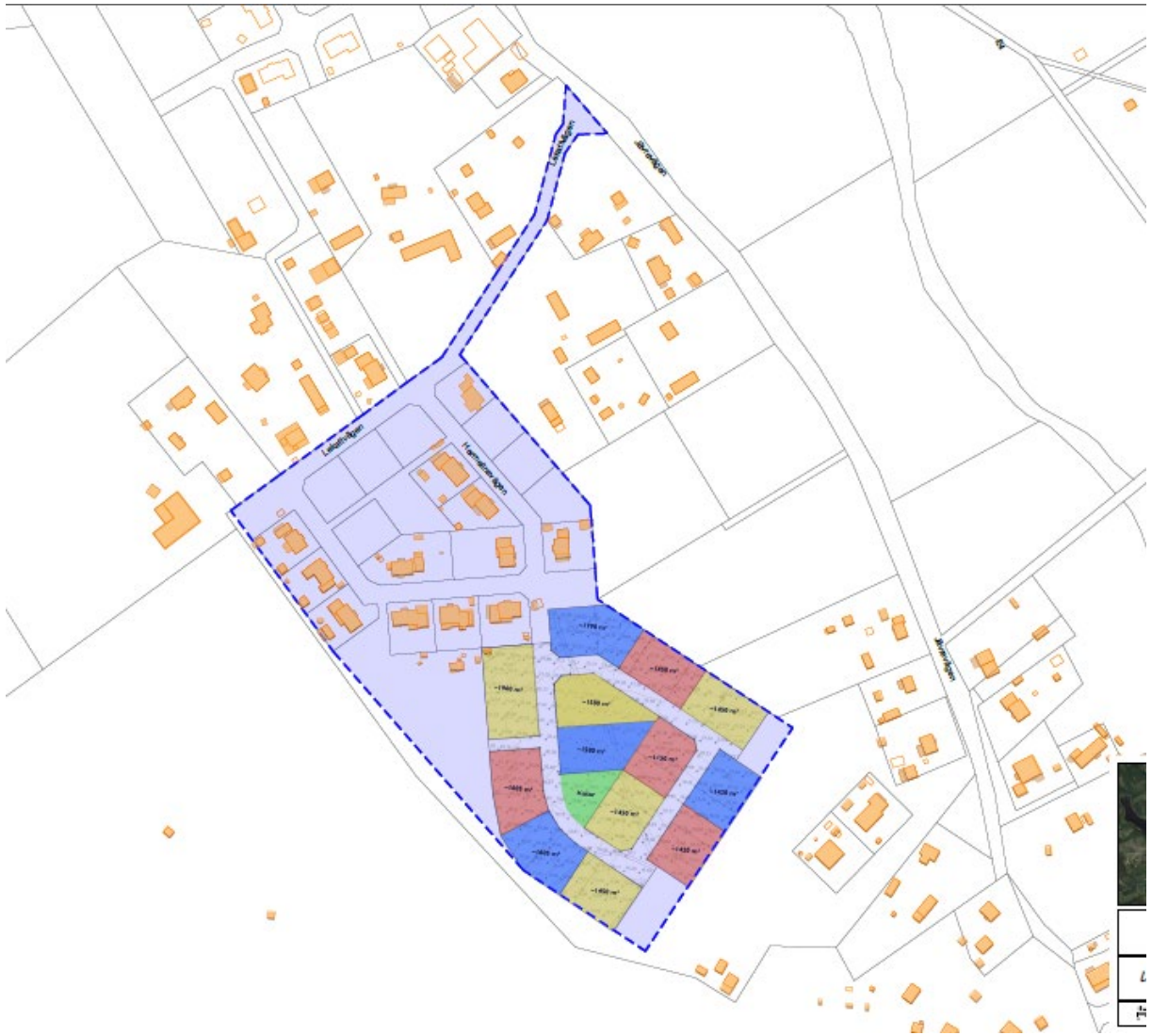
**Begäran om medel ur
centrala potten - Attraktiv
arbetsgivare,
kompetensförsörjning och
hälsofrämjande insatser**

20KS108

§101

**Begäran om medel ur
centrala potten –
Exploatering av
Lekattheden**

20KSI49

§102

**Bärgning av
bogserfartyget Munksund**

5

20KSI54

Date
2019-06-05

Projekt ID
761716

Handläggare
Johanna Kangas
Christin Eriksson
Granskare
Josef Bjuhr

Mottagare
Piteå Kommun
Johan Wirtala

Vägvalsstudie vrak Munksund 5

Piteå kommun

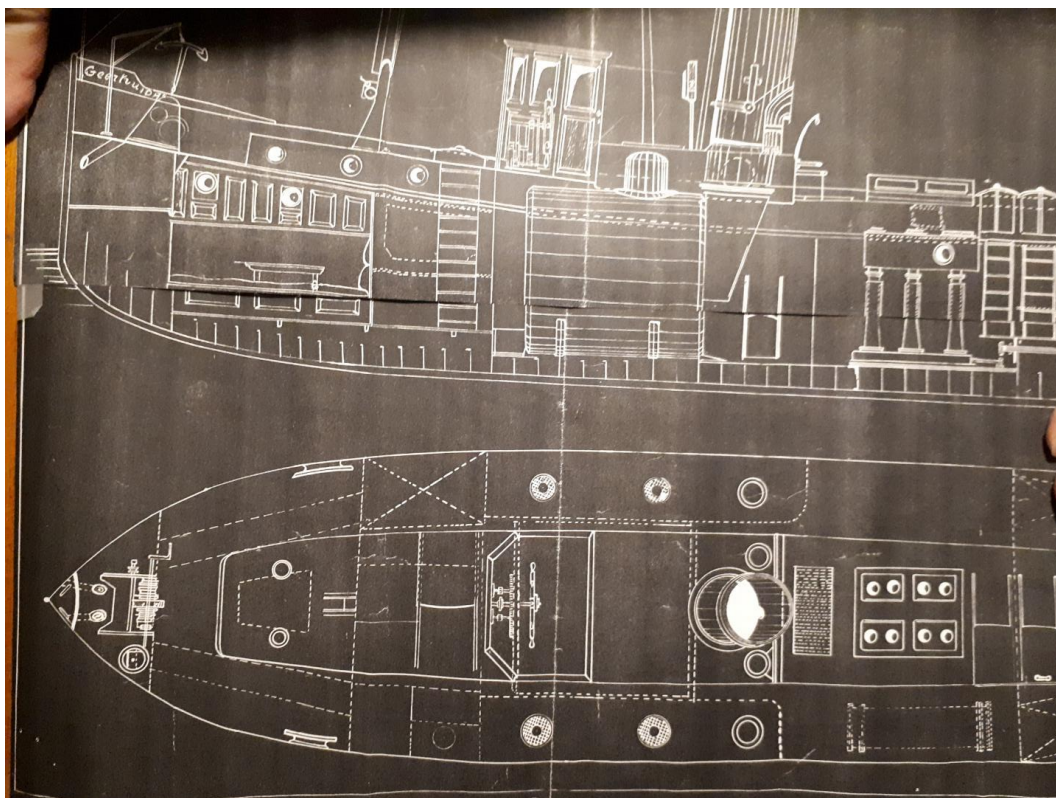
Innehåll

1	Bakgrund och syfte.....	3
2	Omgivningsbeskrivning och miljöns känslighet	4
2.1	Lokalisering och planförhållanden.....	4
2.2	Hydrografi.....	4
2.3	Skyddsområden, Natura 2000-områden, Riksintressen	5
3	Genomförande av besiktning.....	5
4	Miljörisker	5
5	Alternativ	Fel! Bokmärket är inte definierat.
6	Slutsatser och vidare rekommendationer.....	7
7	Referenser.....	8

1 Bakgrund och syfte

Under 1964 sjönk bogserbåten Munksund 5 under vinteruppläggningsen. Munksund 5 byggdes 1910 och har enligt uppgift ett skrov av stål. Fartyget är ca 20 x 4,70 x 2,30 m stort och ligger idag på cirka 10 meters djup i älven. En ritning från innan bogserbåten byggdes om finns tillgänglig, se figur 1. Ritningar från efter ombyggnation har eftersökts men inte kunnat finnas.

Figur 1, Ritning över Munksund 5 innan ombyggnation.

Det är oklart hur Munksund 5 förbereddes för vinteruppläggningsen och enligt uppgift kan det ha funnit 5-6000 liter drivmedel i båtens tankar när den sjönk, möjligen tjockolja. Under åren som gått har ägarförhållandet utretts för att finna vem som är ansvarig för de åtgärder som behöver vidtas för att hindra eller förebygga potentiell miljöskada.

Nu har Piteå Kommun tagit på sig att utreda om det finns någon olja kvar i Munksund 5. ÅF har fått i uppdrag att samordna undersökningen av dykare samt genomföra en vägvalsstudie för att utreda vilka miljörisker det innebär om den påstådda oljan finns kvar i vrakets tankar och om läckage skulle uppstå. Syftet med dykundersökningen är att fastställa vrakets skick, undersöka om någon olja påträffas samt försök att lokalisera oljetankar och möjligheter till fortsatt undersökning av dessa tankar potentiellt innehållande olja.

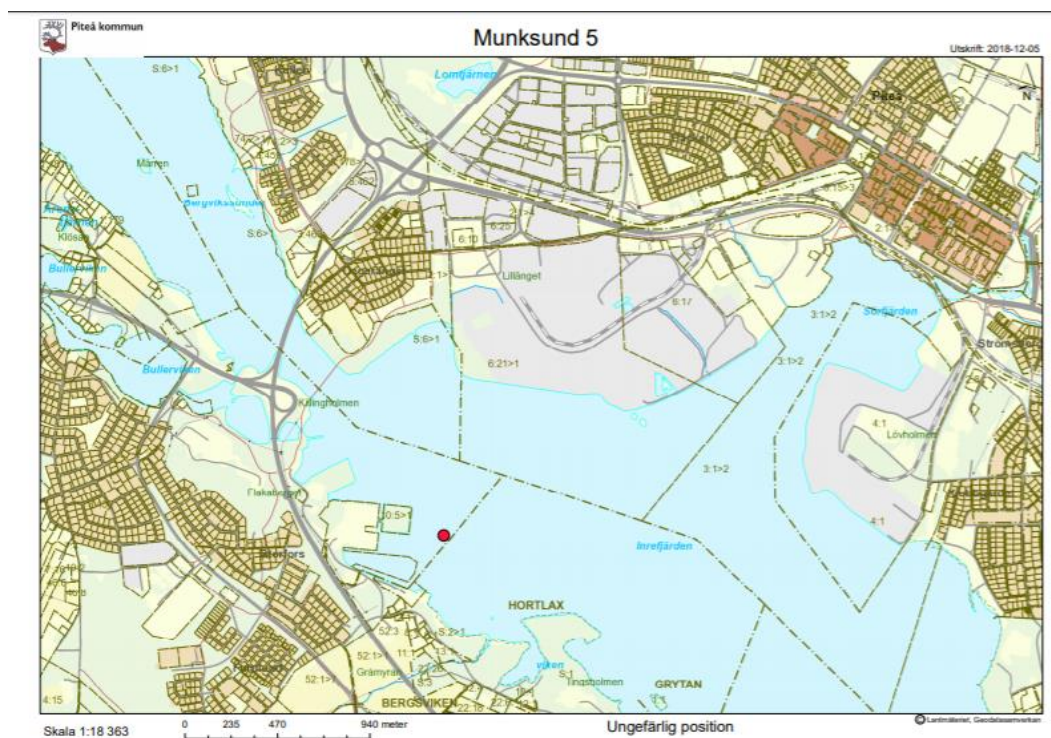

2 Omgivningsbeskrivning och miljöns känslighet

2.1 Lokalisering och planförhållanden

Vraket av Munksund 5 ligger öster om Tingsholmen i Inre Pitefjärden (Pite älv), cirka 350 m ut från Storfors Varv & Marina. Inre Pitefjärden kantas av flertalet industrifastigheter men även till stor del grönområden, några småbåtshamnar och villa- och fritidsfastigheter

Kartan nedan visar delar av Piteå och Pitefjärden, den röda pricken markerar var vraket av bogserbåten ligger, se figur 2

Figur 2. Karta över Pitefjärden, röd prick markerar på ett ungefär var vraket av Munksund 5 ligger.

2.2 Hydrografi

Pite älv är en av Sveriges nationalälvar och sträcker sig ca 410 km lång med start nära norska gränsen och mynnar ut i Bottenviken en mil söder om Piteå.

Där vraket ligger i Inre Pitefjärden bedöms vattenförekomsten uppnå en måttlig ekologisk status. Bedömningen baseras på sammanvägning av mätdata för växtplankton, syreförhållanden och näringsstatus samt mätdata över särskilt förorenande ämnen. Det föreslagna riktvärdet för koppar överskrider i ytvattenförekomsten (Viss 2019).

I Sverige idag överstiger kvicksilver (Hg) och bromerade flamskyddsmedel (PBDE) gränsvärdena i alla ytvatten. Inre Pitefjärdens kemiska status utan överallt överskridande ämnen, Hg och PBDE, bedöms till "God status" (Viss 2019).

2.3 Skyddsområden, Natura 2000-områden, Riksintressen
Riksintressen är geografiska områden eller objekt av nationell betydelse som är viktiga att skydda av olika skäl. Riksintressen är skyddade enligt 3 och 4 kap. miljöbalken. I områden som är utpekade som riksintressen för naturmiljön gäller att exploateringsföretag och andra ingrepp i miljön får komma till stånd endast om det kan ske på ett sätt som inte påtagligt skadar områdenas natur- och kulturvärden.

I närområdet till Munksund 5 finns ett antal skyddsvärda områden. Hela inre Pitefjärden utgör område med Natur- och kulturvärden som i sin helhet är av riksintresse och har betydelse för turism och friluftsliv.

Söderut, ca 10 km, utgörs Piteå skärgård av riksintresse för friluftsliv. Det finns även ett större område för naturreservat, Bondöfjärden, där Piteälven utmynnar.

Växten Ävjepilört som är klassad som Nära hotad växer ca 1 km nordväst från vrakplatsen och omfattas av art- och habitatdirektivet. Arten är en ettårig lågväxt med små blommor som ofta växer långt ner på stränder vid bl.a. älvar, sjöar och åar.

3 Genomförande av besiktning

Under två veckor i mars genomfördes först försök att lokalisera vraket Munksund 5 för att sedan genomföra en besiktning av densamma. Dykare gick ner för att göra en utvändigt och okulärbesiktning och dokumentera allt på film. Under besiktningen kunde det konstateras att vraket låg med kölen rakt ner och var i relativt bra skick. Dykarna kunde även bekräfta att hytten och skorstenar slitits lös från ovansidan vilket funnits uppgifter på sedan tidigare. I mitten av vraket ovanför där de påstådda gamla koltankarna ska ha suttit hittades olja under ett tak bestående av träreglar. En kantregel omslöt oljan som var tjock och fast i konsistensen. En tumstock användes för att känna i taket där oljan fanns och satt kvar när dykare släppte för att sedan dra loss den. Dykare bedömde att kantregeln var cirka 5-6 cm och ytan med olja några kvadratmeter. I övriga utrymmen hittas ingen olja vid besiktningen.

Misstankar fanns om det kunde vara läckage av motorolja som hamnat under ovan nämnda tak eller om det potentiellt kan vara den misstänkta tjockolja som finns omnämnd i tidigare uppgifter från kommunarkivet. Ett oljeprov beslutades att ta vid senare tillfälle men på grund av att isen blivit för tunn fick dykare avbryta det försöket.

4 Miljörisker

Både växter och djur påverkas av oljeutsläpp som sker i den marina miljön. Ett kontinuerligt utsläpp av små mängder olja i ett vattenområde påverkar framför allt bottenorganismer om oljan har hög densitet och är densiteten lägre påverkas flertalet organismer i hela vattenpelaren från botten upp till ytan. De levande organismer som tar upp farliga ämnen som kan finnas i oljespillet t.ex. polycykliska aromatiska kolväten och tungmetaller kan sprida dessa vidare upp i näringskedjan och slutligen påverka även oss människor.

Närheten till utsläppen är av stor betydelse eftersom sannolikheten att påverkas av oljan avtar med avståndet. Läckande olja kan transporteras långt med strömmarna men avtar i

koncentration till följd av olika vädringseffekter. Vid flera av de vrak som identifierats som läckande vrak i Havs och vattenmyndighetens kartläggning har det vid flera tillfällen kunnat observerats oljespill på ytan om än i små mängder.

Miljöeffekter av akuta oljeutsläpp inkluderar fysiska effekter, som oljeindränkta fåglar och kustområden, liksom såväl akuta som kroniska toxiska effekter. Effekternas omfattning bestäms av faktorer som drabbad kusttyp samt typ och volym av olja. I konsekvensverktyget VRAKA används en matris för att bedöma riskerna, se figur 3.

	Låg påverkan	Medel påverkan	Hög påverkan
Volym	<10 m ³	10 – 500 m ³	> 500 m ³
Avstånd till strand	< 10 nm	1 – 10 nm	< 1 nm
Känslighet	Närmaste strand är: Sandstrand, klippbranter, stenväggar eller anläggningar.	Närmaste strand är: Grus-, klapper-, block, eller stenstränder.	Närmaste strand är: Finsediment- stränder, <u>vässbälten</u> eller strandängar.

Figur 3. Konsekvensbedömningsmatris från VRAKA.

En annan faktor är väderförhållandena vid tidpunkten för utsläppen. Även om ett större momentant utsläpp skulle orsaka större synliga skador i form av stora mängder att omhänderta, kan ett litet kontinuerligt utsläpp påverka miljön negativt under en lång tid samt kan vara svårt att upptäcka. Dessa diffusa utsläpp kan orsaka irreparabla skador på flera ekosystemtjänster. Riskerna för större momentana utsläpp har tidigare bedömts som låg eftersom korrosionstakten och övriga egenskaper i svenska farvatten talar för att utsläpp av olja sker diffust och långsamt samt att vraken i princip är tomma när skrovet kollapsar (ref SJF 2011).

Worst case

Där vraket ligger idag finns det en risk att det blir påverkat både av strömmar och av isrörelser. Finns det **stora** mängder olja i vraket och det går håll i tankarna är det risk för att den olja som rinner ut transporteras med strömmarna och sönderdelas till olika fraktioner som sedan sprids på olika nivåer i vattenmassan. Den oljan som når ytan kan hinna färdas långt på kort tid vid höga strömhastigheter i älven, vilket gör det potentiella influensområdet mycket stort. Då Fingermansholmen ligger nedströms vraket och gör älvfåran smal är det dock sannolikt att större delen av den olja som skulle läcka ut skulle stranda innan eller vid denna smala passage. Enligt konsekvensbedömningsverktyget VRAKA blir konsekvensen totalt en medelpåverkan. Detta grundar sig i en volym om 6 m³ (låg), nära grusstrand (medel) samt nära land (hög). Ett värde i varje kategori ger en medelrisk enligt verktyget.

Best case

Om fartyget när det sjönk endast hade små, eller inga mängder olja i tankarna annat än det som finns i motorrummet, utgör fartyget inte någon större risk mot miljön. Inte heller är risken betydande för läckage om tjockleken på skrovet fortfarande är tillräcklig för att skrovet inte skall kollapsa i närtid.

5 Slutsatser och vidare rekommendationer

Då det i dagsläget inte går att säga ifall vraket har större mängder av olja i tankarna utifrån den dokumentation som finns tillgänglig ges följande vidare rekommendationer.

1. Alternativ 1. Ingen åtgärd

Kostnaderna för att sanera efter ett större läckage är väldigt svårbedömda, men det är värt att minnas att kostnader för ett läckande vrak inte enbart är kostnaden för att sanera stränder och vatten. I kostnaderna ingår även uteblivna samhällsnyttor så som uteblivet fiske och turism etc.

2. Alternativ 2. Provtagning av vatten

Pågående läckage kan indikeras i vattenmassan eller sediment genom utsättning av passiva provtagare runt vraket. Provtagarna adsorberar kemikalier lösta i vattnet och sitter utplacerade någon månad innan de samlas in för analys. Här rekommenderas att prover tas av den olja som hittats i vraket för att kunna jämföra potentiell olja vid analys av vattenprover. Resultatet från provtagningen kan användas för att bedöma om det pågår ett kontinuerligt oljeläckage från båten. Vidare för bedömning av risker kopplade till diffusa mindre utsläpp. Provtagningen svarar dock inte på hur mycket olja det kan finnas kvar i drivmedelstankarna. Uppskattad kostnad för provtagning med passiva provtagare runt båten är 30 000 SEK samt provtagning av oljan i vraket 25 000 SEK.

3. Alternativ 3. Fortsatt sökning av tankar i vraket

Ingen påfyllning till tankarna kunde identifieras från utsidan av vraket. Påfyllningen kan ha byggts in innanför den nya påbyggnaden. Likaså kunde inga drivmedelstankar lokaliseras från utsidan. Det finns inte någon säker ingång för dykarna in i vraket. Ett säkert sätt att ta sig in i vraket är genom taket. Då måste dykare först såga upp ett hål i det tak som ligger midskepps, där olja har ansamlats. Det innebär att oljan måste tas om hand antingen genom att med hjälp av sugbil ta bort oljan innan taket sågas upp, alternativt att det går att såga upp taket i mindre bitar och lägga bit för bit i säckar för säker transport upp på land och hantera avfallet vidare. Detta förutsätter att oljan, som enligt dykare, är så pass tjock att den sitter fast i taket. Därefter kan dykare ta sig in i vraket för att söka vidare efter påfyllning och tankar. Det kommer krävas ytterligare demonteringsarbeten för att nå tankarna. För att kunna bekräfta status och innehåll på tankarna kommer det krävas att dykare kan inspektera vraket inifrån. I det fall olja lokaliseras behöver en riskbedömning göras huruvida oljan ska och kan saneras.

Vanligast är att skrovet penetreras i slutna miljö, vilket innebär att oljan inte kommer

ut i vattenmiljön. Förslagsvis görs detta under vintern där isväg tillhandahålls av beställaren för att hålla nere kostnaderna för erabeleringa av dykare.

Uppskattad kostnad från dykentreprenör för fortsatt sökning av tankarna från 200 000 SEK och uppåt då det är svårt att veta alla förutsättningarna i förväg.

4. Alternativ 4. Bärning

Att bärga båten är det alternativ som med störst säkerhet minskar risken för läckage av eventuell olja. Jämfört med alternativ 3 där risken är att försök att lokalisera tankarna och undersöka dem inte går att genomföra av någon anledning eller att de inte går att lokalisera dem till en skälig kostnad.

Uppskattad kostnad från dykentreprenör för att bärga vraket från 1-2 miljoner SEK.

Som påpekats under stycket miljörisker är det inte enbart risk för momentana läckage som bör påkalla en sanering. Finns det risk för diffusa utsläpp som under lång tid påverkar den marina miljön negativt bör även dessa åtgärdas. Då det observerats oljespill på vraket kan det tyda på att det sker ett läckage, dvs en reell risk.

6 Referenser

(Viss 2019) <https://viss.lansstyrelsen.se/waters.aspx?waterMSCD=WA65006613>
hämtad 2019-05-03

Sjöfartsverket (2011), Miljörisker från fartygsvrak, Regeringsuppdrag 2009/4683/TR
http://www.sjofartsverket.se/upload/Listade-dokument/Rapporter_Remisser/SV/2011/Vrakrapport.pdf

§103

**Fastställande av
arkivansvar inom
kommunstyrelsen**

20KSI50

§104

Förkortad gallringsfrist för

viss

räkenskapsinformation

20KSI67

§105

**Rekommendation om
överenskommelse om
samverkansregler för den
offentligt finansierade
hälso- och sjukvården,
läkemedelsindustrin,
medicintekniska industrin
och laboratorietekniska
industrin**

19KS711

2019-12-13

Regionstyrelserna
Kommunstyrelserna

Meddelande från Styrelsen Rekommendation om överenskommelse om samverkansregler för den offentligt finansierade hälso-och sjukvården, läkemedelsindustrin, medicintekniska industrin och laborietekniska industrin fr.o.m. 2020

Ärendenr: 19/01386

Förbundsstyrelsens beslut

Styrelsen för Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) har vid sammanträde den 13 december 2019 beslutat

att godkänna överenskommelsen om samverkansregler för den offentligt finansierade hälso-och sjukvården, läkemedelsindustrin, medicintekniska industrin och laborietekniska industrin,

att rekommendera regioner och kommuner att för sin del anta överenskommelsen, samt

att informera regioner och kommuner om beslutet.

Bakgrund

Sedan många år finns gemensamt överenskomna regler, kallade *Samverkansreglerna*, om vad som gäller när hälso- och sjukvårdens och industrins medarbetare och chefer ska samverka med varandra inom olika områden. Parter är Sveriges Kommuner och Regioner, Läkemedelsindustriföreningen, Swedish Medtech och Swedish Labtech.

Kärnan i *Samverkansreglerna* rör fortbildning och information av olika slag men även stipendier, donationer, konsultationer, utvecklingsprojekt m.m. Samverkan runt kvalitetsregister, kliniska prövningar och biobanker omfattas inte, men hänvisning till *Samverkansreglerna* finns i dessa regelverk, som överenskomms med industriorganisationerna i särskild ordning.

Samverkansreglerna reviderades senast för sex år sedan. Nu behöver de moderniseras och uppdateras till dagens kontext. Inga förändringar av större dignitet föreslås, mer än förtydliganden och förenklingar för att göra dem mer kommunicerbara. Trots

att *Samverkansreglerna* funnits länge behöver kunskapen om dem förbättras i hälso- och sjukvården. Det förekommer såväl ”beröringskräck” som alltför vidlyftig samverkan. Båda är exempel på bristande kunskap om reglerna och dess intentioner och är signaler om behov av ökad förståelse, dels för vikten av samverkan med industrin, men också om de yttre ramarna för den. Förtroendet för det offentliga får inte riskera att skadas och roller och ansvar måste därför vara tydliga för alla inblandade parter vid samverkan.

SKR erfar att medlemmarna generellt har otillräcklig överblick och kontroll över vilka industrisamarbeten som förekommer i sina verksamheter, vilket också stöds av rapporten *Sponsring med eftertanke?* från Myndigheten för vård- och omsorgsanalys 2018. En större samordning över industrirelationer från sjukvårdshuvudmännens sida med transparens, ger bättre förutsättningar för en tillitsfull samverkan och utveckling för både hälso- och sjukvård som industrin.

Den största förändringen inför 2020 är att *Samverkansreglerna* föreslås delas upp och bestå av två delar: En gemensamt överenskommen policy med bärande principer och regler av långsiktig karaktär, vilka utgör grunden för samverkan. En klok och insiktsfull tillämpning av dessa kan vara fullt tillräcklig för att samverkan sker på ett förtroendefullt sätt. Som stöd för samverkan finns även en bilaga med specificerade samverkanssituationer, vilken kommer uppdateras mer löpande för största möjliga aktualitet. Både överenskommelse och bilaga är styrande för samverkan.

Information om vid varje tidpunkt gällande samverkansregler återfinns på SKR:s webbplats, skr.se.

Förutom att för sin del anta överenskommelsen förväntas regioner och kommuner verka för en god följsamhet till samverkansreglerna och att deras medarbetare och chefer har kunskap om dem.

Överenskommelse om samverkansregler med bilaga redovisas i **bilaga 1a och 1b**.

Sveriges Kommuner och Regioner

Anders Knappe
Ordförande

ÖVERENSKOMMELSE OM SAMVERKANSREGLER

FÖR DEN OFFENTLIGT FINANSIERADE HÄLSO- OCH SJUKVÅRDEN, LÄKEMEDELSINDUSTRIN, MEDICINTEKNISKA INDUSTRIN OCH LABORORIETEKNISKA INDUSTRIN

Sveriges Kommuner och Regioner, Läkemedelsindustriföreningens Service AB, Swedish Medtech och Swedish Labtech har kommit överens om gemensamma regler för hur medarbetare och chefer inom hälso- och sjukvård och industri ska samverka och interagera med varandra.

Parterna anser att samverkan mellan hälso- och sjukvård och industri är en viktig del för utvecklingen av såväl hälso- och sjukvård som näringsliv och vill med reglerna värna om att samarbetet kan fortsätta att utvecklas på ett förtroendefullt sätt.

Samverkansreglerna är gemensamt framtagna utifrån omvärldens krav på ökad transparens, måttfullhet i samverkan och behovet av tydlig ansvarsfördelning mellan hälso- och sjukvård och industri, bl.a. avseende sjukvårdshuvudmannens ansvar för fortbildningen.

Reglerna består av två delar: En gemensamt överenskommen policy med bärande principer och regler av långsiktig karaktär, vilka utgör grundförutsättningarna för samverkan. En klok och insiktsfull tillämpning av dessa kan vara fullt tillräcklig för att samverkan sker på ett förtroendefullt sätt. Som stöd för samverkan finns även bilagt en specifikation med konkreta samverkanssituationer, vilken parterna uppdaterar mer kontinuerligt för största möjliga aktualitet. Både överenskommelse och bilaga är styrande för samverkan.

Det åligger parterna att verka för att respektive parts medlemmar har väl fungerande egenåtgärdssystem för att kunna upprätthålla en god följsamhet till samverkansreglerna och att deras medarbetare och chefer har kunskap om dem.

Parterna är överens om att gemensamt följa upp reglerna en gång per år.

Denna överenskommelse gäller fr.o.m. 1 januari 2020 tills vidare och ersätter tidigare överenskomna samverkansregler.

Anders Knappe

Sveriges Kommuner och Regioner

Helena Bragd

Swedish Medtech

Malin Parkler

Läkemedelsindustriföreningens
Service AB

Peter Simonsbacka

Swedish Labtech

Allmänna förutsättningar

I Sverige förekommer sedan länge en värdefull samverkan mellan hälso- och sjukvården, forskningen och industrin som har lett till en betydande utveckling. Samverkan har under många år varit en förutsättning för framtagande och utvärdering av nya metoder och behandlingar.

Industrin är en kunskapsintensiv bransch som är av stor betydelse för Sverige men för att effektivt kunna utveckla metoder och produkter behövs en nära och förtroendefull samverkan mellan företagen i sektorn och hälso- och sjukvården. En god samverkan mellan hälso- och sjukvård, forskning och industri skapar ömsesidigt engagemang för snabbare kunskapsinsamling, utvärdering och introduktion av nya behandlingsmetoder samt utfasning av äldre behandlingsmetoder. På så sätt ges förutsättningar för en ständigt förbättrad hälso- och sjukvård som är av stor vikt för samhället.

Utgångspunkten för all god samverkan är att ge patienterna en ändamålsenlig, evidensbaserad, kostnadseffektiv och säker vård.

Samverkan med industrin kan utgöra ett viktigt led i hälso- och sjukvårdspersonalens fortbildning och kompetensutveckling, vilket i sig är nödvändigt för att kunna förbättra metoder och behandling samt för att säkerställa en hög patient- och användarsäkerhet.

Hälso- och sjukvården står under kontinuerlig förändring samtidigt som efterfrågan på säkrare och effektivare behandlingar ökar. Parterna måste därför uppdatera reglerna återkommande så att de är anpassade till sin samtid.

Vården ska flytta närmare patienterna vilket innebär att den i större omfattning ska ske i primärvården, i hemmet eller på distans. Hälso- och sjukvården digitaliseras också i snabb takt. Nya sätt att möta eller monitorera patienten utvecklas. Läkemedel, medicin- och laborietechnik blir också allt mer integrerade, bland annat genom utveckling av nya diagnostiska metoder, mjukvaror och appar som stöd för den medicinska behandlingen.

Hälso- och sjukvårdens behov av kompetensförsörjning och kunskapsstöd ställer krav på nya arbetssätt där digitaliseringen och kunskapsstyrningen ger möjligheter till andra typer av mötesplatser. Resfria möten på distans kan möjliggöra kunskapsinhämtning eller dialog, där tid eller ekonomi utgör hinder. Regioner och kommuners gemensamma system för kunskapsstyrning kan medverka till informationsspridning av kunskap.

I alla situationer är det viktigt att hälso- och sjukvårdens medarbetare och företagen upprätthåller ett oberoende förhållningssätt gentemot varandra och i enlighet med de regler som finns i lagstiftningen, detta gäller särskilt vid upphandling.

Samverkansreglernas omfattning

Alla medarbetare och chefer i hälso- och sjukvården och industrin omfattas av dessa regler.

Oavsett om företag tillhör en branschorganisation eller inte ska hälso- och sjukvården tillämpa dessa regler på samtliga företag inom branscherna läkemedel, medecinteknik och laborietechnik som agerar på eller riktar sig mot den svenska marknaden.

Medlemmar i Läkemedelsindustriföreningen, Swedish Medtech och Swedish Labtech inklusive moderbolag och systerbolag, ska tillämpa reglerna vid samverkan med alla medarbetare och chefer inom offentligt finansierad hälso- och sjukvård.

Medarbetare och chefer inom hälso- och sjukvård och industri ska förutom dessa regler och gällande lagstiftning följa de regler för resor, representation, bisysslor och övriga policys och affärs- och uppförandekoder som respektive arbetsgivare upprättat för sin egen verksamhet.

Bärande principer och regler

Utgångspunkten är att all samverkan ska vara dokumenterad, öppen för granskning, rimlig och ska tillföra alla samverkande parter nytta.

Följande principer gäller vid all form av samverkan

Förtroendepincipen

Samverkan mellan hälso- och sjukvård och industri ska inte innebära otillbörlig påverkan och får inte äventyra eller uppfattas äventyra, hälso- och sjukvårdens oberoende.

Förutsättningen för en sund samverkan är en god följsamhet till gällande lagstiftning, exempelvis avseende mutor, upphandling och beskattning. Detta för att säkerställa att skatte-medlen används korrekt, att patienter och användare kan försäkras om bästa möjliga hälso- och sjukvård, samt att samarbetet upprätthåller allmänhetens förtroende. Samverkan ska tåla granskning och prövning utifrån risken att äventyra förtroendet.

Nyttoprincipen

Samverkan mellan hälso- och sjukvård och industri ska utgå från hälso- och sjukvårdens verksamhet och patientens behov och vara tydligt kopplad till företagets verksamhet. Det ska alltså finnas ett ömsesidigt nyttoperspektiv.

Transparensprincipen

Samverkan mellan hälso- och sjukvård och industri ska vara öppen och transparent samt i enlighet med dessa regler, författningar, affärs- och uppförandekoder och policys.

För läkemedelsföretag finns via den europeiska läkemedelsindustriföreningen EFPIA ytterligare krav på transparens. Värdeöverföringar till såväl enskilda medarbetare som verksamheter i hälso- och sjukvården ska årligen öppet redovisas i Läkemedelsindustriföreningens samarbetsdatabas.

Proportionalitetsprincipen

Vid samverkan mellan hälso- och sjukvård och industri ska respektive parts eventuella förpliktelser stå i rimligt förhållande till den andres. Vidare ska all form av ersättning vara proportionerlig, rimlig och motsvara marknadsvärdet av den tjänst som utförs.

Måttfullhetsprincipen

Arrangemang som på något sätt stöds eller arrangeras av industrin ska genomsyras av måttfullhet. Kravet på måttfullhet innebär att förmånen inte får framstå som beteendepåverkande för mottagaren.

Dokumentationsprincipen

All form av samverkan mellan hälso- och sjukvård och industri där någon form av ersättning eller kostnadstäckning förekommer ska vara skriftligt dokumenterad t.ex. via beslut, avtal eller överenskommelse. Relevant dokumentation som avtalet, relaterade rapporter, fakturor m.m. måste bevaras minst 2 år från avslutat projekt. Detta gäller vare sig den rör enskilda eller grupper av medarbetare eller är på verksamhetsnivå.

Följande regler gäller vid all form av samverkan

<i>Grundregel</i>	Industrin får inte erbjuda och medarbetare och chefer inom hälso- och sjukvården får inte begära eller motta förmåner eller annan ersättning, eller kräva åtgärder som strider mot dessa regler eller dess intentioner.
<i>Godkännande av deltagande</i>	Den som deltar i en sammankomst ansvarar för att arbetsgivarens godkännande för deltagande är inhämtat.
<i>Måltider</i>	Vid sammankomster arrangerade av eller i samarbete med industrin får industrin erbjuda en måttfull måltid i anslutning till sammankomsten. Vid distansdeltagande får måltid inte erbjudas. Fri måltid kan, beroende på sammankomstens karaktär och frekvens, innebära en skattepliktig förmån.
<i>Alkohol</i>	Alkoholförtäring i samband med sammankomst ska ske restriktivt och enbart i samband med måltid. Sprit får aldrig erbjudas. Alkohol fria alternativ ska alltid finnas.
<i>Sociala aktiviteter</i>	Varken i samband med sammankomster eller umgänget i övrigt får sociala aktiviteter eller fritidsaktiviteter finansieras av industrin eller efterfrågas av medarbetare inom hälso- och sjukvården.
<i>Resor</i>	Resor ska planeras så att ankomst och avresa sker i så nära anslutning till uppdraget som praktiskt möjligt. Vid flygresor ska ekonomiklass väljas. Väl motiverade undantag kan göras för resor (> 6h) utanför Europa.
<i>Medföljande</i>	Endast deltagare i arrangemang får bjudas in. Medföljande får inte delta.
<i>Sponsring</i>	Industrin kan mot en rimlig motprestation sponsra yrkesmässiga delar av specifika aktiviteter eller sammankomster som har en koppling till det egna verksamhetsområdet. Med koppling menas att företaget har produkter eller bedriver forskning inom ett visst terapiområde. Sponsring får endast avse faktiska kostnader för enstaka tydligt avgränsad aktivitet-/sammankomst. Sponsring av ordinarie verksamhet, deltagaravgifter samt resor och logi får inte ges av företagen eller begäras av hälso- och sjukvården.
<i>Val av ort och lokal</i>	<p>Industrin får endast arrangera eller sponsra sammankomster utanför Sverige eller Öresundsregionen om majoriteten av deltagarna inte är från Sverige eller om motsvarande kunskap eller erfarenhet inte kan inhämtas här.</p> <p>Valet av ort och lokal för arrangemangs genomförande ska vara rimligt i relation till syftet med arrangemanget. Fritidsorter under säsong och platser som är kända för sin exklusivitet ska undvikas, till exempel vintersportorter under skidsäsong. Samma gäller för orter där större internationella evenemang pågår samtidigt eller i anslutning till arrangemanget - till exempel idrottstävlingar.</p>

Definitioner

<i>Bisyssla</i>	Varje syssla, tillfällig eller stadigvarande, som utövas vid sidan av anställningen och som inte är hänförlig till privatlivet.
<i>Hälso- och sjukvård</i>	All offentligt finansierad hälso- och sjukvård i landsting, regioner och kommuner samt privat verksamhet med vårdavtal eller enligt LOV (Lagen om Valfrihetssystem).
<i>Industri</i>	Alla företag inom branscherna läkemedel, medicinteknik och laboratorieteknik som agerar på eller riktar sig mot den svenska marknaden.
<i>Medarbetare</i>	Anställd, student under utbildning eller praktik, uppdragstagare eller konsult.
<i>Ordinarie verksamhet</i>	Ordinarie verksamhet i dessa regler avser aktiviteter inom den löpande verksamheten som en enhet inom hälso- och sjukvården bestämt att den ska utföra, förutom författningsreglerade arbetsuppgifter.
<i>Sjukvårdshuvudman</i>	Region eller kommun med ansvar för hälso- och sjukvård.
<i>Verksamhetschef</i>	Inom all hälso- och sjukvård ska det finnas en verksamhetschef som svarar för verksamheten och som har det samlade ledningsansvaret.
<i>Produktinformation</i>	Med produktinformation avses sammankomst med syfte att informera om en produkts specifika egenskaper eller handhavande i marknadsföringssyfte.
<i>Sponsring</i>	Med sponsring menas ekonomiskt eller annat stöd och det innefattar en marknadsmässig motprestation såsom t.ex. utställningsplats, möjlighet till produkt demonstration eller annan form av exponering. Sponsring skiljer sig från en donation, där en motprestation saknas.
<i>Sammankomst</i>	Alla former av möten där hälso- och sjukvårdens medarbetare och chefer och industrin interagerar med varandra. Sammankomst kan även ske på distans.
<i>Konsultation</i>	Medarbetare och chefer inom hälso- och sjukvård som utför uppdrag åt företag. Konsultation kan t.ex. röra uppdrag inom forskning, utbildning, konferenser, produktutveckling och rådgivande organ s.k. advisory boards.

SPECIFIKATION AV SAMVERKANSITUATIONER

BILAGA TILL ÖVERENSKOMMELSEN OM SAMVERKANSREGLER FÖR DEN OFFENTLIGT FINANSIERADE HÄLSO- OCH SJUKVÅRDEN, LÄKEMEDELSINDUSTRIN, MEDICINTEKNISKA INDUSTRIN OCH LABORATORIETEKNISKA INDUSTRIN

Överenskommelsen om samverkansregler är en av parterna undertecknad policy med bärande principer och regler av långsiktig karaktär, vilka utgör grundförutsättningarna för samverkan.

Som stöd för mer löpande samverkan har parterna utarbetat denna bilaga med specifika samverkanssituationer, vilken parterna uppdaterar mer kontinuerligt för största möjliga aktualitet. Aktuell version publiceras på respektive parts webbplats och integreras i förekommande fall i egna etiska regelverk.

Både överenskommelse och bilaga är styrande för samverkan mellan hälso- och sjukvården och industrin.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1)	Särskild information och åtgärder i syfte att säkerställa korrekt och säkert handhavande och funktion.....	2
a)	Serviceinformation för Medicinteknik- och IVD-företag	2
b)	Riskminimeringsinformation (RMI) för läkemedelsföretag	2
2)	Produktinformation	3
3)	Övriga sammankomster.....	3
a)	Sammankomster arrangerade av industrin	4
b)	Sammankomster gemensamt arrangerade av hälso-och sjukvården och industrin	4
c)	Sammankomster arrangerade av hälso- och sjukvården eller tredje part	4
4)	Konsultation och uppdrag för industrin	5
5)	Stipendier.....	5
6)	Donationer.....	6
7)	Utvecklingsprojekt där hälso-och sjukvården och läkemedelsföretag samverkar	6
8)	Referenskund.....	7
9)	Marknadsundersökningar.....	7

1) Särskild information och åtgärder i syfte att säkerställa korrekt och säkert handhavande och funktion

a) Serviceinformation för Medicinteknik- och IVD-företag

Med serviceinformation avser parterna den genom EU:s förordning för medicintekniska produkter, (MDR 2017/745 och IVDR 2017/746), stadgade skyldigheten att tillhandahålla information där en produktspecialist instruerar om patientsäkert och korrekt handhavande av produkten, samt följer upp på produktens användning. Informationen ges på produkter som redan är upphandlade eller på annat sätt inköpts av hälso- och sjukvården och gäller även för produktuppdateringar och ersättningsprodukter.

Serviceinformation avser instruktion och rådgivning om daglig drift och hantering av medicintekniska produkter, samt uppföljningen av dessa, på den enhet där de används eller ska användas.

Informationen ska ges till de medarbetare som av säkerhets- eller handhavandeskäl behöver ta del av den. Informationen ges under arbetstid och på arbetsplatsen och ska utgå från lagkrav samt hälso- och sjukvårdens behov och efterfrågan. Avsteg från detta ska vara välmotiverat och kunna redovisas, t.ex. för tung utrustning som inte kan flyttas, simulatorverksamhet eller träning hos speciellt utbildningscenter eller liknande situationer som omöjliggör adekvat träning på den normala arbetsplatsen.

Serviceinformationen och uppföljningen av denna ska tillföra medarbetarna i hälso- och sjukvården nytta i den dagliga yrkesutövningen. Företag får inte benämna information eller besök serviceinformation i syfte att marknadsföra andra produkter än de redan införskaffade. Den får heller inte användas för att möjliggöra finansiering av annan samverkan eller sammankomst. Detta är särskilt viktigt att beakta om serviceinformationen ges utanför arbetsplatsen.

Utöver vad som anges i upphandlingskontraktet kan den som tillhandahåller serviceinformation stå för samtliga relevanta kostnader för att serviceinformationen ska kunna genomföras. Detta ska i sådana fall dock ske i enlighet med de bärande principerna i samverkansreglerna.

Tillhandhållande av serviceinformation påverkas inte av pågående inköpsprocess.

b) Riskminimeringsinformation (RMI) för läkemedelsföretag

Med riskminimeringsinformation (RMI) avses den information som innehavare av marknadsföringstillstånd är ålagd att kommunicera till hälso- och sjukvårdspersonal (eller patient via hälso- och sjukvårdspersonal) enligt särskilda villkor i produktens godkännande (2001/83/EG) eller som ålagts efter godkännande pga. uppkommen säkerhetssignal.

RMI är avsedd att säkerställa korrekt och säker användning av ett läkemedel och är beskriven i produktens riskhanteringsplan.

RMI utgår från patientsäkerhetsaspekter och ges till de medarbetare som av säkerhets- eller handhavandeskäl behöver ta del av den. Informationen ges under arbetstid och på arbetsplatsen. Avsteg från detta ska vara välmotiverat och kunna redovisas.

Företag får inte i samband med besök eller sammankomst rubricerad som RMI marknadsföra berörd produkt och/eller andra produkter. RMI får inte heller innebära finansiering av annan samverkan eller sammankomst. Detta är särskilt viktigt att beakta om informationen ges utanför arbetsplatsen.

Utöver vad som anges i eventuella upphandlingskontrakt kan företaget stå för samtliga relevanta kostnader för att RMI ska kunna genomföras, dock i enlighet med de bärande principerna i detta regelverk.

Tillhandhållande av RMI påverkas inte av pågående inköpsprocess.

2) Produktinformation

En sammankomst avseende produktinformation ska ge deltagarna aktuell och relevant information om egenskaper, funktioner och handhavande av specifika läkemedel eller medicin- och laboratorietekniska produkter. För medicin- och laboratorietekniska produkter ges produktinformation när det avser produkter som inte är upphandlade eller finns upptagna i läkemedelsförmånen och som ännu inte används i hälso- och sjukvården, det vill säga en aktivitet i marknadsföringssyfte.

Inbjudan skickas till relevanta medarbetare, det vill säga den huvudsakliga målgruppen för sammankomsten, med kopia till verksamhetschef eller den person denne utsett.

Av inbjudan ska framgå innehåll, tidsmässig omfattning och, om möjligt, tid och plats. I rubriken ska det anges att det handlar om produktinformation. Inbjudans utformning ska ske så att det tydligt framgår att informationen inte är produktneutral.

Produktinformation ska företrädesvis ske till grupp av medarbetare på mottagarens arbetsplats och under arbetstid.

3) Övriga sammankomster

Övriga sammankomster avser olika former av kompetensutveckling, t.ex. terapiinriktad utbildning, seminarier, vetenskaplig sammankomst, kongresser och symposier.

Arbetsgivaren har ansvar för medarbetarnas fortbildning och kompetensutveckling och ska stå för eventuella kostnader för deltagande i sådana aktiviteter.

Nedan redogörs för olika huvudtyper av sammankomster (a, b, c) varefter mer detaljerade regler för dessa specificeras.

Innehåll: industrin får endast erbjuda sammankomster och sponsring av event som har en koppling till företagets egna verksamhetsområden. Det vetenskapliga och yrkesinriktade programmet ska utgöra den dominerande delen av och syftet med den aktuella sammankomsten.

Kostnader: industrin får bidra till kostnader för lokal, föredragshållare, studiematerial, måttfulla måltider och liknande som är nödvändigt för sammankomstens genomförande.

Resor och logi: får inte bekostas av industrin eller begäras av enskilda deltagare. Bokning av resa och logi får ombesörjas av industrin. Om bokning och betalning görs av industrin ska företagen fakturera deltagarna fullt ut. För möten enligt c) nedan får inte heller bokning av resa eller hotell göras.

Arvodering: deltagare i sammankomster får inte erbjudas arvode av företag och deltagare har inte rätt att motta eller begära arvode för sitt deltagande.

a) Sammankomster arrangerade av industrin

Typexempel: ett terapimöte som industrin finansierar själv eller med deltagaravgifter, hälso- och sjukvårdens deltagare bekostar själva resa och hotell.

Industrin kan själva arrangera, bekosta och stå som avsändare för sammankomster riktade till i huvudsak medarbetare i hälso- och sjukvården.

Inbjudan: inbjudan skickas till relevanta medarbetare, det vill säga den huvudsakliga målgruppen för sammankomsten med kopia till verksamhetschef.

Läkemedelsföretag ska också skicka kopia på inbjudan för kännedom till berörda läkemedelskommittéer. Medicintekniska företag ska, om relevant, skicka kopia till berörda medicin-tekniska chefer.

Vid öppen annonsering av fysiska sammankomster i tryckt eller webbaserad media riktade till en större målgrupp, behöver inbjudningsförfarande enligt ovan inte följas. Samma gäller för deltagande på distans till sådana sammankomster eller distansdeltagande för andra sammankomster som riktar sig till stor målgrupp. Typexempel: Större utbildningstillfälle, kongress eller symposium som annonseras i medicinsk facktidskrift eller dess webbversion och som alla berörda medarbetare kan förutsättas ha åtkomst till.

I inbjudan ska anges syfte och innehåll, den tidsmässiga omfattningen av den planerade sammankomsten, plats, de kostnader företaget eventuellt avser stå för, samt eventuella sidoarrangemang.

Om produktinformation förekommer ska detta tydligt framgå av inbjudan.

Mötesplats: sammankomsten ska normalt tillhandahållas på deltagarens arbetsplats, eller på samma ort som deltagarnas arbetsplats är belägen, eller så nära denna ort som möjligt, om inte särskilda skäl motiverar annat.

b) Sammankomster gemensamt arrangerade av hälso- och sjukvården och industrin

Typexempel: möte anordnat av hälso- och sjukvården, inklusive dess professioner, och industrin där parterna delar på ansvar och kostnader.

Industrin kan i samarbete med hälso- och sjukvården delbekosta och stå som avsändare för sammankomster riktade till i huvudsak medarbetare i hälso- och sjukvården.

Ingen sponsringsituation föreligger eftersom alla parterna är arrangörer.

Mötesplats, inbjudningsförfarande och innehåll: Samma regler som vid 3a) ovan.

Båda parter förväntas bidra till sammankomstens genomförande. Gemensamma kostnader som är nödvändiga för sammankomstens genomförande fördelas mellan parterna, dvs lokal, föredragshållare, studiematerial, måttfulla måltider och liknande. Hälso- och sjukvården står för kostnader för egen personal, som exempel interna föreläsare, kurssekreterare och liknande.

c) Sammankomster arrangerade av hälso- och sjukvården eller tredje part

Typexempel: sammankomst arrangerad av eller på uppdrag av hälso- och sjukvården eller en intresseförening som organiserar medarbetare inom hälso- och sjukvården.

Intäkter från sponsringen får enbart täcka faktiska, dokumenterade, skäliga och direkta kostnader. Vilka som är sponsorer ska kommuniceras i god tid innan sammankomsten.

Sponsring av sammankomster där måltiden utgör den enda faktiska kostnaden får inte begäras eller erbjudas.

Sponsring av hälso- och sjukvårdens interna aktiviteter får inte förekomma t.ex. enskild verksamhets utbildning, planeringskonferens eller personalfest. Inte heller får sådan sponsring begäras eller erbjudas.

Hälso- och sjukvården står för kostnader för egen personal, som exempel interna föreläsare, kurssekreterare och liknande.

Vid förfrågan om sponsring ska arrangören tillhandahålla en fullständig budget för aktiviteten som beslutsunderlag, där samtliga kostnader preciseras. Inom tre månader efter avslutad aktivitet ska uppföljning av budgeten ske där det ekonomiska utfallet redovisas för berörda sponsorer, inklusive utställare. När sponsorintäkterna går jämnt upp med kostnaderna så räcker en enkel skriftlig kommunikation att så är fallet. Om sponsorintäkterna genererar ett överskott ska återbetalning som huvudregel ske till sponsorerna.

4) Konsultation och uppdrag för industrin

Medarbetare och chefer inom hälso- och sjukvården utgör många gånger ett viktigt inslag i olika aktiviteter, till exempel forskning, utbildning, konferenser, produktutveckling och rådgivande organ, så kallade advisory boards.

Medverkan bör normalt vara ett uppdrag i tjänsten. Om uppdraget är av konsultativ karaktär ska den betraktas som bisyssla. I sådana sammanhang ska gällande bisyssleregler tillämpas.

Uppdraget ska vara skriftligt överenskommet mellan medarbetaren, medarbetarens arbetsgivare och företaget. Hos en offentlig arbetsgivare utgör överenskommelsen allmän handling. Ersättning för utfört arbete ska vara skälig i förhållande till arbetets innehåll och nedlagd tid. Utöver kostnadstäckning för resor, kost och logi får inga andra ersättningar, förmåner eller gåvor förekomma. Ersättning för uppdrag i tjänsten ska utbetalas till arbetsgivaren.

Konsulten ska i överenskommelsen uppmanas att i relevanta situationer som t ex vid uppdrag för myndigheter eller expertorgan vara transparent med uppdraget och inkludera detta i aktuell jävsdeklaration.

Att medverka i ett advisory board är ett uppdrag där industrin engagerar och arvoderar medarbetare i hälso- och sjukvården för att ge oberoende råd och bidra med kunskap inom ett särskilt område där kunskapen inte kan erhållas inom företaget och företaget avser att vidta åtgärder utifrån den information som inhämtats.

Ett advisory board utgör därmed en mindre grupp med ett fåtal deltagare och antalet medarbetare som anlitas ska inte vara högre än vad som är nödvändigt för att uppnå det identifierade målet. Urvalskriterierna vid val av medarbetare ska vara baserade på det identifierade behovet och ansvariga personer från industrin ska ha den erfarenhet som krävs för att kunna utvärdera om en viss person inom hälso- och sjukvården uppfyller dessa krav.

Ett advisory board är en aktivitet som inte får syfta till att påverka deltagarna.

5) Stipendier

Industrin får finansiera stipendium som riktas till hälso- och sjukvården. Ett stipendium delas ut efter nominering till personer för att främja ett visst ändamål. Företag får endast ge stipendium inom ett område som har koppling till företagets egna verksamhetsområden.

Stipendiet ska vara av yrkesförkovrande natur, till exempel framtida utbildning och forskning eller liknande och ska ge mervärde till hälso- och sjukvården. Urvalskriterier, ändamål, stipendiekommitté, motiv till val av stipendiat samt stipendiegivare ska vara offentligt och transparent.

Givaren av stipendiet ska inhämta godkännande av stipendiats arbetsgivare. Stipendium får inte utgöra ersättning för arbete för arbetsgivarens räkning.

Stipendium i form av resa eller deltagande vid kongress får inte utges till hälso- och sjukvårdens medarbetare för att kringgå intentionerna med dessa samverkansregler.

6) Donationer

Donationer får inte ges till hälso- och sjukvårdens interna aktiviteter eller ordinarie verksamhet. Industrins donationer får aldrig begäras eller erbjudas för att finansiera sociala aktiviteter.

Industrins donationer till hälso- och sjukvården får endast ges till forskning och utveckling (FoU) och under förutsättning att donationen är transparent, väldokumenterad, samt i enlighet med denna överenskommelse och dess intentioner.

Donationer får dock inte på något sätt kopplas till tidigare, nuvarande eller potentiellt framtida användning, rekommendation, försäljning eller förskrivning av givarens produkter eller tjänster.

7) Utvecklingsprojekt där hälso- och sjukvården och läkemedelsföretag samverkar

Samverkan mellan hälso- och sjukvården och läkemedelsföretag kan se ut på olika sätt och ha olika syften.

Med utvecklingsprojekt avses samverkan i projektform kring områden och ämnen med naturlig koppling till de ingående parternas verksamhetsområden. Utvecklingsprojekt får inte startas i syfte att finansiera eller på annat sätt stödja hälso- och sjukvårdens ordinarie verksamhet.

Projektförslag avseende utvecklingsprojekt ska skickas till verksamhetschefen som informerar eventuella relevanta instanser. Ett avtal ska alltid tecknas som reglerar projektets innehåll och omfattning. Ett utvecklingsprojekt får inte utgöra ett personligt uppdrag med en enskild medarbetare, utan avtal ska tecknas mellan läkemedelsföretaget och en enhet inom hälso- och sjukvården.

Avtalet får inte innebära exklusivitet för läkemedelsföretaget att träffa avtal om samarbeten med en eller flera enheter inom hälso- och sjukvården. Avtalet skall tydliggöra sjukvårdens respektive industrins roller och ansvar (t.ex. beträffande hantering av personuppgifter, patientansvar och hur resultaten från ett utvecklingsprojekt får användas).

Såväl hälso- och sjukvården som företaget ska bidra till projektet med resurser såsom ekonomiska medel, material och/eller arbetstid. Fördelningen mellan parternas bidrag ska vara balanserad. Hälso- och sjukvården ska alltid bära sina egna administrativa kostnader förknippade med projektet, t.ex. medarbetares tid eller resor som utförs inom ramen för utvecklingsprojektet.

Det ska finnas en detaljerad projektplan som även ska reglera hur projektet ska utvärderas och erfarenheterna tillvaratas och spridas/offentliggöras. En budget ska alltid biläggas.

Projektet skall vara avgränsat i tid (som regel max 1 år) och inte vara längre eller mer omfattande än vad som är motiverat för att uppnå syftet med projektet. Projektet skall avslutas efter projekttiden.

Samarbetet ska redovisas öppet, för läkemedelsföretag innebär det att de ska tillhandahållas i Läkemedelsindustriföreningens samarbetsdatabas.

Aktiviteter som inte definieras som utvecklingsprojekt i dessa regler är:

- samverkan för att utveckla kommersiella produkter åt företag. Sådana projekt ska utföras inom ramen för konsultavtal,
- erbjudanden till vården kopplade till ett företags läkemedel genom avtal eller upphandling regleras inom ramen för sedvanlig affärsverksamhet, på central regional eller nationell nivå för att upprätthålla en sund konkurrens. Exempel på områden är ordnat införande och exempel på produkter och tjänster som kan omfattas är tester, diagnostik eller avancerade patientstödsprogram.

8) Referenskund

Med referenskund avses en enhet inom hälso- och sjukvården där medicintekniska produkter, tjänster och behandlingsmetoder görs tillgängliga för kunder och intressenter i syfte att utveckla och sprida kunskap om produkter eller tjänsters funktion i daglig drift.

För att ett företag ska kunna ange en enhet som referenskund ska ett avtal som reglerar alla delar av relationen upprättas mellan parterna. I avtalet ska det anges på vilket sätt företaget får använda referenskunden i marknadsföringssyfte.

9) Marknadsundersökningar

Marknadsundersökningar är enkäter, intervjuer och fokusgrupper med olika mål och upplägg och får endast ha som syfte att inhämta information, åsikter och attityder. Undersökningar får inte syfta till att påverka respondent eller förmedla säljbefrämjande kontakter. När företag som omfattas av dessa samverkansregler låter genomföra marknadsundersökningar ska den som utför undersökningen följa de etiska riktlinjerna för marknadsundersökningar enligt ICC/ESOMAR.

Förfrågan om deltagande i marknadsundersökning får endast ske via e-post eller brev om inte annat överenskommit i det enskilda fallet.

Andelen respondenter får inte överskrida det antal som är nödvändigt för att uppnå rimlig säkerhet i resultatet. Respondenters svar ska behandlas strikt konfidentiellt och i enlighet med vid var tid gällande dataskyddslag.

Ersättning för deltagande får inte överskrida vad som är rimligt i förhållande till tidsinsatsen. För snabbt genomförda marknadsundersökningar via telefon eller enkät ska ingen eller endast en symbolisk ersättning utgå. För mer tidsomfattande marknadsundersökning, till exempel med djupintervju, kan en ersättning utgå som motsvarar tidsåtgången, dock högst 2,5 procent av gällande prisbasbelopp/KPI.

Respondenten ansvarar för att vid behov inhämta arbetsgivarens samtycke. Vid ekonomisk ersättning för deltagande i marknadsundersökning som har koppling till yrkesutövningen, bör alltid arbetsgivarens samtycke inhämtas.

§106

Remiss Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden

20KS101

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för inkomstskatt och socialavgifter
Sara Hémelin

Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion)

Remissinstanser

Arbetsförmedlingen
Bengtstors kommun
Bodens kommun
Borlänge kommun
Botkyrka kommun
Datainspektionen
De små kommunernas samverkan, SmåKom
Ekonomistyrningsverket
Falun kommun
Filipstads kommun
Forshaga kommun
Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande (Formas)
FöretagarFörbundet Fria Företagare
Företagarna
Försäkringskassan
Förvaltningsrätten i Luleå
Gullspåns kommun
Gävle kommun
Göteborgs kommun
Hela Sverige ska leva
Internationella handelshögskolan i Jönköping (Centrum för entreprenörskap
och regional utveckling)
Kammarkollegiet
Kammarrätten i Göteborg
Konjunkturinstitutet
Konkurrensverket
Kronofogdemyndigheten
Landsorganisationen i Sverige

Lantbrukarnas riksförbund
Laxå kommun
Luleå kommun
Länsstyrelsen i Dalarnas län
Länsstyrelsen i Kalmar län
Länsstyrelsen i Norrbottens län
Länsstyrelsen i Värmlands län
Länsstyrelsen i Västra Götalands län
Migrationsverket
Mullsjö kommun
Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser
Mörbylånga kommun
Nordregio
Nybro kommun
Nyköpings kommun
Näringslivets regelnämnd
Näringslivets skattedelegation
Ockelbo kommun
Pensionsmyndigheten
Piteå kommun
Ragunda kommun
Regelrådet
Region Gotland
Region Gävleborg
Region Halland
Region Kalmar
Region Norrbotten
Region Värmland
Region Västerbotten
Riksdagens ombudsmän
Riksrevisionen
Robertsfors kommun
Skatteverket
Skinskattebergs kommun
Statskontoret
Sundsvalls kommun
Svenskt Näringsliv
Sveriges Akademikers Centralorganisation
Sveriges Kommuner och Regioner
Tanums kommun
Tillväxtverket
Tjänstemännens Centralorganisation
Töreboda kommun
Umeå kommun
Umeå universitet (centrum för regionalvetenskap)

Uppsala kommun
Vellinge kommun
Vetlanda kommun
Örebro universitet (juridiska fakulteten)
Östersunds kommun
Överkalix kommun

Remissvaren ska ha kommit in till Finansdepartementet **senast den 3 april 2020**. Svaren bör lämnas i bearbetningsbar form (t.ex. Wordformat) per e-post till fi.remissvar@regeringskansliet.se. Ange diarienummer Fi2020/00307/S1 och remissinstansens namn i ämnesraden på e-postmeddelandet. Remissinstansens namn ska även anges i dokumentnamnet.

Remissvaren kommer att publiceras på regeringens webbplats.

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i skattepromemorian. Om remissen är begränsad till en viss del av promemorian, anges detta inom parentes efter remissinstansens namn i remisslistan. En sådan begränsning hindrar givetvis inte att remissinstansen lämnar synpunkter också på övriga delar.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens promemoria Svara på remiss – hur och varför (SB PM 2003:2, reviderad 2009-05-02). Den kan laddas ner från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Ingrid Björnsson
Ämnesråd

Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion)

Januari 2020

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	3
1 Lagförslag.....	4
1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:486) om avräkning av utländsk skatt.....	4
1.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	6
1.3 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	10
2 Bakgrund och gällande rätt.....	12
2.1 En sammanhållen landsbygdspolitik.....	12
2.2 Statligt regionalstöd till vissa stödområden.....	12
2.3 Regionala stimulansåtgärder inom skatteområdet.....	14
2.4 EU:s regler om statligt stöd.....	15
3 Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden.....	18
3.1 En regional skattereduktion införs	18
3.2 Vilka som kan få regional skattereduktion.....	19
3.3 Skattereduktionens storlek och hur avräkning ska göras.....	22
3.4 Stöd av mindre betydelse	23
3.5 Skattskyldiga med verksamhet inom flera sektorer.....	24
4 Skatteförfarandet.....	25
4.1 Preliminärskatteavdrag.....	25
4.2 Uppgiftsskyldighet för fysiska personer som bedriver näringsverksamhet	26
5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	29
6 Konsekvensanalys.....	30
7 Författningskommentar.....	32
7.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:486) om avräkning av utländsk skatt.....	32
7.2 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	33
7.3 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	35

Sammanfattning

I denna promemoria föreslås att en regional skattereduktion ska införas. Förslaget innebär att fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i vissa uppräknade kommuner, främst i Norrland och nordvästra Svealand, har rätt till en skattereduktion om 1 675 kronor per år att räkna av mot kommunal inkomstskatt.

Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för, t.ex. enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag, har också rätt till skattereduktion under förutsättning att reduktionen uppfyller villkoren för att utgöra ett stöd av mindre betydelse enligt EU:s regelverk om sådant stöd. För dessa personer införas genom förslaget en skyldighet att i inkomstdeklarationen ange om andra stöd av mindre betydelse har tagits emot under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Skyldigheten gäller dock endast om det stöd som har tagits emot överstiger 150 000 kronor.

Förslaget föranleder ändringar i lagen (1986:486) om avräkning av utländsk skatt, inkomstskattelagen (1999:1229) och skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslaget bygger på en sakpolitisk överenskommelse mellan regeringen, Centerpartiet och Liberalerna och aviserades i budgetpropositionen för 2020. De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 december 2020, men tillämpas från och med det beskattningsår som infaller efter den 31 december 2019.

1 Lagförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:486) om avräkning av utländsk skatt

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 10 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

10 §¹

Vid beräkning av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna ska den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna respektive den del som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna beräknas var för sig. Den statliga och kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (intäktsposter efter avdrag för kostnadsposter) ska anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela statliga respektive kommunala inkomstskatt på förvärvsinkomst, beräknad utan avräkning, som de utländska förvärvsinkomsterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda förvärvsinkomst före allmänna avdrag, grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Motsvarande gäller i tillämpliga delar vid beräkning av den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 d §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 h §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Om en skattskyldig enligt 2 § första stycket 4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska betala avkastningsskatt gäller följande. Vid beräkningen av spärrbeloppet ska, vid bestämmande enligt

första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, avkastningsskatt likställas med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

1.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 1 kap. 11 § och 67 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 67 kap. 9 e–9 h §§, en ny bilaga, bilaga 67, och närmast efter 67 kap. 9 d § och närmast före 67 kap. 9 e–9 g §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 §²

Bestämmelser om hur skatten ska beräknas finns i 65 kap.

Bestämmelser om beräkning av skatt på ackumulerad inkomst finns i 66 kap.

Bestämmelser om skatte-
reduktion för underskott av kapital,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, allmän pensionsavgift,
sjöinkomst, hushållsarbete, gåva
och mikroproduktion av förnybar el
finns i 67 kap.

Bestämmelser om skatte-
reduktion för underskott av kapital,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, *boende i vissa områden*
(*regional skattereduktion*), allmän
pensionsavgift, sjöinkomst, hus-
hållsarbete, gåva och mikro-
produktion av förnybar el finns i 67
kap.

67 kap.

2 §³

Skattereduktion ska göras för
sjöinkomst, allmän pensionsavgift,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, underskott av kapital,
hushållsarbete, gåva och mikro-
produktion av förnybar el i nu
nämnd ordning.

Skattereduktion ska räknas av
mot kommunal och statlig inkomst-
skatt som beräknats enligt 65 kap.,
mot statlig fastighetsskatt enligt
lagen (1984:1052) om statlig
fastighetsskatt samt mot kommunal

Skattereduktion ska göras för
sjöinkomst, allmän pensionsavgift,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, *boende i vissa områden*
(*regional skattereduktion*), under-
skott av kapital, hushållsarbete,
gåva och mikroproduktion av
förnybar el i nu nämnd ordning.

Skattereduktion ska räknas av
mot kommunal och statlig inkomst-
skatt som beräknats enligt 65 kap.,
mot statlig fastighetsskatt enligt
lagen (1984:1052) om statlig
fastighetsskatt samt mot kommunal

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2019:454.

³ Senaste lydelse 2019:454.

fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 5–9 d §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt.

fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 5–9 h §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt.

Regional skattereduktion

Vilka som kan få regional skattereduktion

9 e §⁴

Rätt till skattereduktion enligt 9 f–9 h §§ har fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en kommun som anges i bilaga 67.

Skattereduktionens storlek

9 f §⁵

Skattereduktionen uppgår till 1 675 kronor.

Stöd av mindre betydelse

9 g §⁶

Fysiska personer som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

2. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre

⁴ Tidigare 9 e § upphävd genom 2019:128.

⁵ Tidigare 9 f § upphävd genom 2019:128.

⁶ Tidigare 9 g § upphävd genom 2019:128.

betydelse inom jordbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

9 h §⁷

Vid bedömningen av om skattereduktionen enligt 9 g § anses vara stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.

2. Lagen tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

Kommuner som avses i 67 kap. 9 e §:

- *Dalarnas län:* Avesta, Gagnefs, Hedemora, Leksands, Ludvika, Malung-Sälens, Mora, Orsa, Rättviks, Smedjebackens, Sätters, Vansbro och Älvdalens kommuner.
- *Gävleborgs län:* Bollnäs, Hudiksvalls, Ljusdals, Nordanstigs, Ockelbo, Ovanåkers och Söderhamns kommuner.
- *Jämtlands län:* Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner.
- *Norrbottnens län:* Arjeplogs, Arvidsjaur, Bodens, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Piteå, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner.
- *Värmlands län:* Arvika, Eda, Filipstads, Hagfors, Munkfors, Storfors, Sunne, Säffle, Torsby och Årjängs kommuner.
- *Västerbottens län:* Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Nordmalings, Norsjö, Robertsfors, Skellefteå, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns, Vännäs och Åsele kommuner.
- *Västernorrlands län:* Härnösands, Kramfors, Sollefteå, Timrå, Ånge och Örnsköldsviks kommuner.
- *Västra Götalands län:* Bengtsfors, Dals-Eds, Färgelanda, Melleruds och Åmåls kommuner.

1.3 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)
dels att 31 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 31 kap. 33 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
- uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
- uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 a §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 b §§),
- uppgift om tillkommande belopp (20 §),
- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),
- uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion (33–33 b §§), och
- uppgifter om skattereduktion (33–33 c §§), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

33 c §²

En person som avses i 67 kap. 9 g § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i
– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18

¹ Senaste lydelse 2019:129.

² Tidigare 33 c § upphävd genom 2019:129.

december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, och

2. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2020.

2 Bakgrund och gällande rätt

2.1 En sammanhållen landsbygdspolitik

Riksdagen har beslutat om ett övergripande mål för den sammanhållna landsbygdspolitiken (prop. 2017/18:179, bet. 2017/18:NU19, rskr. 2017/18:360). Det övergripande målet har definierats som en livskraftig landsbygd med likvärdiga möjligheter till företagande, arbete, boende och välfärd som leder till en långsiktigt hållbar utveckling i hela landet. Utöver det har regeringen beslutat om följande tre delmål:

1. Landsbygdernas förmåga att ta till vara förutsättningarna för företagsamhet och sysselsättning är långsiktigt hållbar, samtidigt som miljömålen nås. Landsbygderna bidrar till en positiv utveckling av Sveriges ekonomi.
2. Landsbygderna bidrar till att stärka Sveriges konkurrenskraft i en utveckling mot en cirkulär, biobaserad och fossilfri ekonomi och till ett hållbart nyttjande av naturresurserna samt till att relevanta miljö kvalitetsmål uppfylls.
3. Likvärdiga förutsättningar för människor att arbeta, bo och leva i landsbygderna.

Av budgetpropositionen för 2020 framgår vidare att regeringens mål är att politiken för areella näringar, landsbygd och livsmedel ska bidra till en hållbar utveckling vad gäller t.ex. arbete, tillväxt, välfärd och miljö i alla delar av landet – i Sverige ska alla kunna leva och förverkliga sina drömmar, oavsett var man bor. Regeringen vill se en levande och växande landsbygd med konkurrenskraftiga gröna näringar, jobb och företag samtidigt som värdefull miljö skyddas. Den sammanhållna landsbygdspolitikerna ska ses som en plattform utifrån vilken beslut och åtgärder för att göra det möjligt att bo, leva och arbeta på landsbygderna ska utformas (prop. 2019/20:1, UO23 s. 62 f.).

2.2 Statligt regionalstöd till vissa stödområden

Det är i vissa fall möjligt för staten att ge stöd till vissa delar av landet. I fråga om stöd till näringslivet tillhör vissa kommuner och kommundelar det som benämns stödområde A eller stödområde B enligt bilagan till förordningen (1999:1382) om stödområden för vissa regionala företagsstöd. Den stödkarta som följer av förordningen grundar sig på Europeiska kommissionens riktlinjer för statligt regionalstöd för 2014–2020 och är godkänd av kommissionen. Det innebär att regionalt investeringsstöd under vissa förutsättningar kan beviljas företag i dessa områden enligt kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget och förordning (2015:211) om statligt stöd till regionala investeringar. Se närmare nedan angående EU:s regler om statligt stöd (avsnitt 2.4).

Enligt den svenska förordningen ingår följande kommuner i stödområde A eller B:

	Stödområde A	Stödområde B
Norrbottnens län Samtliga kommuner i Norrbottens län tillhör helt eller delvis stödområde A eller B	Arjeplog, Arvidsjaur, Boden, Gällivare, Haparanda, Jokkmokk, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyn, Överkalix, Övertorneå	Piteå, Luleå (ej tätort)
Västerbottnens län Samtliga kommuner i Västerbottnens län tillhör helt eller delvis stödområde A eller B	Bjurholm, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storuman, Vilhelmina, Vindeln, Åsele	Nordmaling, Robertsfors, Skellefteå, Vännäs, Umeå (ej tätort)
Jämtlands län Samtliga kommuner i Jämtlands län tillhör stödområde A	Berg, Bräcke, Härjedalen, Krokom, Ragunda, Strömsund, Åre, Östersund	
Västernorrlands län Samtliga kommuner i Västernorrlands län tillhör helt eller delvis stödområde A eller B	Sollefteå, Ånge	Härnösand, Kramfors, Timrå, Örnköldsvik, Sundsvall (ej tätort)
Gävleborgs län Gävle, Sandvikens och Hofors kommuner ingår inte i något stödområde	Ljusdal	Bollnäs, Hudiksvall, Nordanstig, Ockelbo, Ovanåker, Söderhamn
Dalarnas län Samtliga kommuner i Dalarnas län tillhör helt eller delvis stödområde A eller B	Malung-Sälen, Mora, Orsa, Vansbro, Älvdalen	Avesta, Gagnef, Hedemora, Leksand, Ludvika, Rättvik, Smedjebacken, Säter, Borlänge (ej tätort), Falu (ej tätort)
Värmlands län Kils, Hammarö, Forshaga, Grums, Karlstads och Kristinehamns kommuner ingår inte i något stödområde	Torsby	Arvika, Eda, Filipstad, Hagfors, Munkfors, Storfors, Sunne, Säffle, Årjäng
Västra Götalands län Övriga 44 kommuner i länet ingår inte i något stödområde		Bengtstors, Dals-Ed, Färgelanda, Mellerud, Åmål

2.3 Regionala stimulansåtgärder inom skatteområdet

I syfte att stimulera utvecklingen och bidra till fler arbetstillfällen finns i dag flera olika former av regionala skattelättnader och nedsättningar av socialavgifter.

Regional nedsättning av socialavgifter

Arbetsgivare, enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag som är verksamma i 43 angivna kommuner eller delar av kommuner i Norrland och västra Svealand får göra avdrag vid beräkningen av socialavgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).³

Syftet med avdraget är att stimulera småföretagandet och att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna med bl.a. långa avstånd, liten hemmamarknad, sämre tillgång på service, låg befolkningstäthet och ogynnsamma klimatförhållanden (prop. 2001/02:45 s. 36).

Bestämmelserna i lagen innebär i huvudsak att företag som är verksamma i området ges ett avdrag med 10 procent av avgiftsunderlaget vid beräkningen av den allmänna löneavgiften, arbetsgivaravgifterna och egenavgifterna. För arbetsgivare uppgår avdraget till högst 7 100 kronor per månad och för enskilda näringsidkare till högst 18 000 kronor per år.

Nedsatt energiskatt för hushåll och tjänstesektor i vissa delar av norra Sverige

El som förbrukas av hushåll eller företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige beskattas med 9,6 öre lägre skatt per kilowattimme än gällande skattesats.

Nedsättningen motiverades av det allmänt högre energibehovet för uppvärmning i norra Sverige. Den särskilda skattelättnaden är tillämplig för förbrukning som sker i ett i lagen utpekat geografiskt område.

³ Nedsättningen gäller för följande kommuner och delar av kommuner: Norrbottens län: Arvidsjaurs, Arjeplogs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner samt Edefors och Gunnarsbyns församlingar i Bodens kommun och f.d. Markbygdens kyrkobokföringsdistrikt i Piteå kommun. Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns och Åsele kommuner samt Fällfors, Jörns och Kalvträsk församlingar i Skellefteå kommun. Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner. Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner, Holms och Lidens församlingar i Sundsvalls kommun samt Anundsjö, Björna, Skorpeds och Trehörningsjö församlingar i Örnsköldsviks kommun. Gävleborgs län: Ljusdals kommun. Dalarnas län: Malung-Sälens, Orsa, Vansbro och Älvdalens kommuner samt Venjans och Våmhus församlingar i Mora kommun. Värmlands län: Torsby kommun. Med församlingar avses de territoriella församlingar som fanns den 31 december 1999.

Nedsättningen gäller för sammanlagt 47 kommuner⁴ och följer rådets genomförandebeslut (EU) 2017/2409.

Lägre fordonsskatt i vissa kommuner

Enligt 2 kap. 11 § vägtrafikskattelagen (2006:227), förkortad VSL, ska fordonsskatt för personbilar klass I som hör hemma i vissa kommuner betalas endast till den del fordonsskatten för ett skatteår överstiger 384 kronor. En personbil anses höra hemma i den kommun där den skattskyldiga har sin adress enligt vägtrafikregistret när skattskyldigheten avgörs enligt 5 kap. 2 § VSL. Berättigad till avdraget är den som är registrerad som ägare till en bil som hör hemma i någon av de kommuner som anges i bilaga 1 till VSL.

Subventionen för fordonsägare i glesbygden (glesbygdsavdraget), infördes 1979 i samband med en bensinskattehöjning. Avsikten var att kompensera fordonsägare i glesbygden för bensinskattehöjningen. Kompensationen utformades som en nedsättning av fordonsskatten i de kommuner som ingick i de dåvarande stödområdena 5 och 6 (prop. 1979/80:109). Vid införandet av VSL 2006 behölls avdraget för dessa kommuner även i det nya fordonsskattesystemet. Skälen för detta var att det ansågs viktigt att stimulera den regionala utvecklingen i delar av Sverige där medborgare och företag har ökade kostnader till följd av bl.a. långa transportavstånd, liten hemmamarknad, låg befolkningstäthet och kallt klimat (prop. 2005/06:65 s. 92 f.). Avdraget gäller för personbilar klass I och i sammanlagt 36 kommuner.⁵

2.4 EU:s regler om statligt stöd

Allmänt om statligt stöd

Artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget, innehåller bestämmelser om statligt stöd. Utgångspunkten är ett principiellt förbud mot statsstöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna och som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Lättnader från skatter eller avgifter för en urskiljbar grupp företag anses som indirekta stöd som också omfattas av stödreglerna.

Statsstödsreglerna vilar på ett system med förhandsgranskning. Enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget ska medlemsstaterna anmäla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder till kommissionen. Medlemsstaten får inte

⁴ Nedsättningen gäller för samtliga kommuner i Norrbottens, Västerbottens och Jämtlands län samt för Sollefteå, Ånge och Örnsköldsviks kommuner i Västernorrlands län, Ljusdals kommun i Gävleborgs län, Malung-Sälens, Mora, Orsa och Älvdalens kommuner i Dalarnas län och Torsby kommun i Värmlands län.

⁵ Avdraget avser följande kommuner: Norrbottens län: Arjeplogs, Arvidsjaurs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner. Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindeln, Vännäs och Åsele kommuner. Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds och Åre kommuner. Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner. Gävleborgs län: Ljusdals kommun. Dalarnas län: Malungs, Vansbro och Älvdalens kommuner. Värmlands län: Torsby kommun.

genomföra en stödåtgärd förrän kommissionen har uttalat sig om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden (genomförandeförbudet).

Det finns undantag från ordningen med förhandsgranskning. I rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd har kommissionen bemyndigats att för vissa typer av stöd utfärda bestämmelser om undantag från skyldigheten i artikel 108.3 att anmäla stödåtgärder i förväg. I enlighet med bemyndigandet har kommissionen utfärdat förordningar med bestämmelser om bl.a. regionalstöd och stöd av mindre betydelse.

Regler om regionalstöd finns i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, förkortad GBER. Enligt GBER får regionalt investeringsstöd beviljas i stödområden, dvs. områden som anges i en för perioden godkänd regionalstödslista (artikel 2.27). Enligt GBER är regionalt investeringsstöd främst avsett att användas för nyinvesteringar. Regionalt driftstöd kan under vissa förutsättningar ges i bl.a. områden som enligt GBER är glest eller mycket glest befolkade. Den stödkarta som Sverige är indelat i innehåller både *glost befolkade* och *mycket glest befolkade* områden. I de områden som anses vara glest befolkade ska regionalt driftstöd utgå som en kompensation för merkostnaderna för transport av varor som har tillverkats och/eller vidarearbetats i områden som är berättigade till driftstöd (artiklarna 13, 14 och 15). Driftstöd får inte betalas ut till företag som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden (artikel 1.4).

Bestämmelser om stöd av mindre betydelse, s.k. de minimis-stöd, finns bl.a. i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. För sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter (jordbrukssektorn) och fiskerisektorn gäller särskilda regler, se kommissionens förordning (EU) 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn samt kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Närmare om regelverket för stöd av mindre betydelse

Stödåtgärder som utgår i enlighet med kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse anses inte uppfylla kriterierna för statsstöd i EUF-fördraget och omfattas därför inte av anmälningskyldigheten i artikel 108.3 i fördraget.

För att ett stöd ska anses vara ett stöd av mindre betydelse får det totala stöd som beviljas ett enda företag som huvudregel inte överstiga 200 000 euro under en period om tre beskattningsår (det s.k. individuella taket), se artikel 3.2 i förordning nr 1407/2013. För vägtransportsektorn gäller ett lägre individuellt tak om 100 000 euro, se artikel 3.2 i förordning nr

1407/2013. Även för jordbruks- och fiskerisektorerna gäller lägre individuella tak om 20 000 euro för jordbrukssektorn och 30 000 euro för fiskeri- och vattenbrukssektorn, se artikel 3.2 i förordning nr 1408/2013 och artikel 3.2 i förordning nr 717/2014). Perioden på tre beskattningsår fastställs på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten, se artikel 3.5 i förordning nr 1407/2013.

Vid tillämpning av kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse omfattar begreppet "företag" varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras. Ekonomisk verksamhet utgörs i sin tur av all verksamhet som består i att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad. Det gäller oavsett om verksamheten bedrivs med vinstsyfte eller inte. Huruvida en stödmottagare ska anses vara ett företag i den mening som avses i regelverket för de minimis-stöd avgörs från fall till fall.

Kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse gäller företag inom flertalet sektorer, se t.ex. artikel 1 i förordning nr 1407/2013. Det är den verksamhet som bedrivs i företaget som är avgörande för bedömningen av vilken förordning om stöd av mindre betydelse som är tillämplig. Om ett företag bedriver verksamhet inom flera sektorer som omfattas av regelverket för de minimis-stöd, t.ex. inom såväl skogs- som jordbrukssektorn, kan stöd av mindre betydelse lämnas enligt förordning nr 1407/2013 för skogssektorn under förutsättning att berörd medlemsstat på lämpligt sätt, t.ex. genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att verksamheterna inom de sektorer som undantas från tillämpningsområdet för förordning nr 1407/2013 inte omfattas av stöd av mindre betydelse som beviljats i enlighet med förordningen, se artikel 1.2 i förordning nr 1407/2013.

Den stödgivande myndighetens ansvar

Den stödgivande myndigheten får lämna ett stöd av mindre betydelse bara om villkoren i kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse är uppfyllda, se t.ex. artikel 6.3 i förordning nr 1407/2013. I avsaknad av ett centralt register för stöd av mindre betydelse sker kontrollen mot bakgrund av uppgifter från företagen, se artikel 6.1 i förordning nr 1407/2013. Om stödet överskrider tillämpligt tak, omfattas det inte av regelverket. Den stödgivande myndigheten är skyldig att informera företagen om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till det regelverk som är tillämpligt.

3 Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden

3.1 En regional skattereduktion införs

Promemorians förslag: En regional skattereduktion införs för boende i vissa glest befolkade områden i främst Norrland och nordvästra Svealand.

Skälen för promemorians förslag: Sveriges långsiktiga tillväxt och utveckling är beroende av levande landsbygder. En till ytan stor del av Sverige har dock andra förutsättningar till utveckling än resten av landet. Detta beror bl.a. på geografiska lägesnackdelar i form av långa avstånd, låg befolkningstäthet och sämre tillgång till service. Goda generella förutsättningar för företagande och boende på landsbygden behöver därför finnas, såväl som särskilda åtgärder riktade till glest befolkade områden.

De lägesnackdelar som finns i vissa delar av landet påverkar inte bara företagen utan också fysiska personers möjligheter att bo och arbeta i dessa områden. I flera av kommunerna är kommunalskatten högre än i övriga landet och tillgången till gemensamt finansierade välfärdstjänster lägre än på andra platser. Samtidigt får invånarna till följd av det geografiska läget i vissa fall bära en större del av energi- och miljöskatterna än genomsnittet av befolkningen.

I syfte att överbrygga de effekter som lägesnackdelarna medför bör en skattesänkning ske för fysiska personer som bor i vissa glest befolkade områden. Den föreslagna åtgärden utgör både en kompensation och en regional stimulans som kan underlätta och i viss mån attrahera till boende och arbete i dessa delar av landet.

Skattesänkningen föreslås i denna promemoria genomföras i form av en skattereduktion. Ett alternativ hade varit att införa ett förhöjt grundavdrag i vissa delar av landet. Inkomstskattelagen (1999:1229) har tidigare haft bestämmelser om ett regionalt förhöjt grundavdrag (prop. 2005/06:163). Reglerna innebar i korthet att fysiska personer boende i dåvarande stödområde A fick ett förhöjt grundavdrag jämfört med boende i resten av landet. Bestämmelserna trädde i kraft den 1 juli 2006, men avskaffades från och med 2007 (prop. 2006/07:1) och kom därför endast att omfatta inkomståret 2006. En regional skattereduktion har dock, till skillnad från ett regionalt förhöjt grundavdrag, den fördelen att skatteunderlaget för de kommuner som berörs inte påverkas. Inte heller jobbskatteavdragets beräkningsmodell påverkas av en regional skattereduktion. En regional skattereduktion bör därför införas.

3.2 Vilka som kan få regional skattereduktion

Promemorians förslag: Regional skattereduktion ges till fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en sådan kommun i främst Norrland och nordvästra Svealand som särskilt anges i lag.

Skälen för promemorians förslag

Geografisk avgränsning

Bestämmelser som berättigar fysiska och juridiska personer till olika former av regionalt riktade stöd och bidrag är i dag vanligt förekommande. Sedan en lång tid tillbaka finns även särregleringar med regional inriktning på beskattningens område. Eftersom skattelagstiftning är betungande lagstiftning finns det dock skäl att iaktta viss försiktighet med avseende på införandet av regionala särregleringar. En lagbestämmelse, genom vilken endast vissa personer berättigas en skattesänkning, innebär nämligen att dessa ges en förmån vid inkomstbeskattningen.

Som redogjorts för i tidigare avsnitt har en till ytan stor del av Sverige andra förutsättningar till utveckling än resten av landet. Ett sätt att avgränsa de landsdelar som skulle kunna bli aktuella för en särreglering på skatteområdet vore att utifrån vissa objektiva kriterier definiera dessa områden med utgångspunkt i t.ex. befolkningstäthet eller restid med bil till närmaste tätort. Det är dock mycket vanskligt att formulera kvalifikationskriterier som med god precision kan avgränsa de områden som då skulle kunna bli aktuella. Tillämpningsområdet för lagstiftningen bör därför anges i geografiska termer.

Regionala stimulansåtgärder inom skatteområdet har, i vart fall vid införandet, i stor utsträckning kopplats till indelningen i stödområden. En sådan lagreglering pekar inte ut enskilda skattesubjekt utan riktar sig till alla skattskyldiga som t.ex. är bosatta inom de aktuella områdena, alltså till en i allmänna termer bestämd krets av personer. Det är lämpligt att även i detta fall i möjligaste mån följa indelningen i stödområden. I fråga om stöd till näringslivet tillhör, som beskrivits ovan i avsnitt 2.2, vissa kommuner och kommundelar stödområde A eller B enligt bilaga till förordningen (1999:1382) om stödområden för vissa regionala företagsstöd. En lagstiftning som helt baserades på denna indelning skulle dock medföra att boende i vissa kommuner delades upp i olika skattemässiga regelverk. För att undvika detta, och för att göra systemet mer överskådligt och förutsebart, bör rätten till regional skattereduktion endast tillkomma boende i kommuner som i dag i sin helhet ingår i stödområde A eller B enligt nämnd förordning. Luleå, Umeå, Sundsvalls, Borlänge och Falu kommuner omfattas därmed inte av det aktuella förslaget. Den geografiska avgränsningen bör definieras i lag.

Vilka som har rätt till regional skattereduktion

Som framgår ovan bör rätten till regional skattereduktion kopplas till att den skattskyldige bor i en viss kommun. Den regionala skattereduktionen skiljer sig på så sätt från andra skattereduktioner där det krävs inkomster eller utgifter av ett särskilt slag att tjäna som underlag vid en avräkning.

Det kan ibland finnas svårigheter att fastställa var någon ska anses vara bosatt. Utgångspunkten i folkbokföringslagen (1991:481) är att en person ska folkbokföras på den fastighet och i den kommun där han eller hon är att anse som bosatt. Detta är vanligtvis där personen regelmässigt tillbringar sin dygnsvila. För att avgöra om en skattskyldig har rätt till regional skattereduktion är det lämpligt att utgå från folkbokföringen den 1 november året före beskattningsåret. På så sätt knyter bestämmelserna an till reglerna om hemortskommun i 65 kap. 3 § inkomstskattelagen. Det innebär att personer som betalar kommunal inkomstskatt i en kommun som omfattas av förslaget också har rätt till regional skattereduktion.

Även tillämpnings- och förenklingsskäl talar för att låta folkbokföringen ett visst datum utgöra grunden för skattereduktion. Det medför dock att skattskyldiga som ett visst år flyttar till en aktuell kommun inte kommer att ha rätt till regional skattereduktion förrän nästkommande beskattningsår. På motsvarande sätt kommer skattskyldiga som föregående år varit folkbokförda i en kommun som omfattas av förslaget att ha rätt till regional skattereduktion, även om de under själva beskattningsåret flyttar till en kommun som inte omfattas.

En annan möjlighet till genomförande skulle vara att knyta rätten till regional skattereduktion till att den skattskyldige någon gång under beskattningsåret faktiskt varit bosatt inom en kommun som omfattas av förslaget. Ett av skälen för att införa en regional skattereduktion är dock att fysiska personer i flera av de aktuella kommunerna betalar en högre kommunalskatt än i övriga landet. Det är därför rimligt att koppla rätten till regional skattereduktion till folkbokföringen den 1 november året före beskattningsåret. En koppling till folkbokföringen ett visst datum är även lämpligt sett ur ett rent administrativt perspektiv.

Begränsat skattskyldiga och förslagets förenlighet med den fria rörligheten

I svensk beskattningsrätt görs skillnad mellan obegränsat och begränsat skattskyldiga. Obegränsat skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta eller vistas stadigvarande i Sverige eller har väsentlig anknytning hit. Övriga personer är begränsat skattskyldiga. Den obegränsade skattskyldigheten innefattar alla inkomster oavsett var någonstans i världen dessa härrör från. Den begränsade skattskyldigheten omfattar bara vissa inkomster med särskild anknytning till Sverige.

Fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige beskattas vanligtvis enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, förkortad SINK. SINK är en definitiv källskatt som tas ut med en fast procentsats på bruttoinkomsten. För vissa ersättningar gäller dock att inkomsten är skattepliktig enligt SINK först när den överskrider en viss gräns (5 § första stycket 4 SINK).

Generellt sett är en beskattning enligt SINK fördelaktigare än en beskattning enligt inkomstskattelagen. I vissa fall kan dock den omständigheten att inga avdrag eller skattereduktioner ges medföra att en beskattning enligt SINK blir mindre fördelaktig än en beskattning enligt inkomstskattelagen. I 4 § SINK finns därför en möjlighet för en begränsat skattskyldig att i stället välja att bli beskattad enligt inkomstskattelagen. Personen blir då begränsat skattskyldig i inkomstslaget tjänst för samtliga

inkomster som anges i 5 § SINK med undantag för inkomster som anges i 6 § 1, 4 och 5 SINK och får betala kommunalskatt enligt en för riket genomsnittlig kommunalskattesats (65 kap. 4 § andra stycket inkomstskattelagen). För vissa avdrag och skattereduktioner, såsom avdrag för kostnader i inkomstslaget tjänst och skattereduktion för allmän pensionsavgift, gäller då samma regler som för en obegränsat skattskyldig person. För andra avdrag och skattereduktioner gäller i stället att begränsat skattskyldiga kan utnyttja skattereduktionerna om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och andra länder uteslutande, eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige. Så är fallet bl.a. när det gäller grundavdraget, jobbskatteavdraget och skattereduktionen för hushållsarbete.

Promemorians förslag på en regional skattereduktion innebär att en skattskyldig som bor utomlands och arbetar inom ett aktuellt område behandlas annorlunda än en person som både bor och arbetar i detta område. Eftersom en sådan person kan vara medborgare i en EU/EES-stat aktualiseras frågan om förslaget förenlighet med EU:s regler om fri rörlighet.

Artikel 45.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget, innehåller ett förbud mot all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor. Enligt EU-domstolens rättspraxis innebär regeln om likabehandling inte bara att öppen diskriminering på grund av nationalitet är förbjuden, utan också varje form av dold diskriminering som i praktiken leder till samma resultat. Domstolen har dock i flera mål gjort uttalanden om att förhållandena för personer som är respektive inte är bosatta i en viss medlemsstat vanligtvis inte är jämförbara, eftersom det ofta finns objektiva skillnader mellan de båda kategorierna skattskyldiga. Om det däremot inte föreligger någon objektiv skillnad som motiverar en skillnad i behandlingen, kan det föreliggande diskriminering om en fördel förvägras den som inte är bosatt i medlemsstaten i fråga (se t.ex. mål C 279/93 Schumacker).

Av artikel 49 EUF-fördraget framgår att inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig i andra medlemsstater är förbjudna. Enligt EU-domstolens rättspraxis ska varje åtgärd som innebär att utövandet av etableringsfriheten förbjuds, försvåras eller blir mindre attraktivt anses utgöra en inskränkning i etableringsfriheten. En sådan inskränkning kan tillåtas endast om den tar sikte på situationer som inte är objektivt jämförbara eller om den kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse (se t.ex. C-371/10 National Grid Indus och C-480/17 Montag).

En utomlands bosatt EU-/EES-medborgare som arbetar i Sverige är normalt sett inte folkbokförd här, och har därmed i regel inte rätt till regional skattereduktion. Denna omständighet bedöms dock inte strida mot bestämmelserna om fri rörlighet. En EU-/EES-medborgare som är begränsat skattskyldig och som arbetar eller vill nyttja den fria etableringsrätten i en aktuell kommun kommer nämligen objektivt sett att befinna sig i samma situation som en i Sverige bosatt skattskyldig som är aktiv i samma område men som bor utanför det. Någon särbehandling kan därmed inte anses föreligga om reduktionen bara ges till fysiska personer folkbokförda i de aktuella områdena. I sammanhanget kan även framhållas

att det för begränsat skattskyldiga normalt sett är förmånligare att beskattas enligt SINK och att den som i stället väljer att beskattas enligt inkomstskattelagen betalar en för riket genomsnittlig kommunalskattesats, och alltså inte den skattesats som gäller för den kommun varifrån förvärvsinkomsterna härrör.

Begränsat skattskyldig under en del av beskattningsåret

Regional skattereduktion ges för ett helt beskattningsår och delas inte upp utifrån hur många månader en skattskyldig faktiskt bor i en kommun. Det innebär att en skattskyldig som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförd i en kommun som anges i lagen har rätt till hel skattereduktion, även om han eller hon under själva beskattningsåret blir begränsat skattskyldig och endast beskattas enligt inkomstskattelagen under en kortare tid.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av en ny paragraf, 67 kap. 9 e §, och en ny bilaga, bilaga 67, i inkomstskattelagen.

3.3 Skattereduktionens storlek och hur avräkning ska göras

Promemorians förslag: Skattereduktionen uppgår till 1 675 kronor per år. Ordningmässigt räknas skattereduktionen av direkt efter skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning, och direkt före skattereduktionen för underskott av kapital. Regional skattereduktion räknas endast av mot kommunal inkomstskatt. En hänvisning till skattereduktionen görs i lagen om avräkning av utländsk skatt.

Skälen för promemorians förslag: Den regionala skattereduktionen uppgår till 1 675 kronor per beskattningsår för skattskyldiga som kan nyttja hela skattereduktionen.

I vilken ordning de olika skattereduktionerna ska göras i förhållande till varandra anges i 67 kap. 2 § första stycket inkomstskattelagen. Således ska skattereduktion göras för sjöinkomst, allmän pensionsavgift, arbetsinkomst (jobbskatteavdrag), sjukersättning och aktivitetsersättning, underskott av kapital, hushållsarbete, gåva och mikroproduktion av förnybar el i nu nämnd ordning. Den regionala skattereduktionen har en bred tillämpning och liknar i det avseendet närmast jobbskatteavdraget och skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning. Av systematiska skäl är det därför lämpligt att låta skattereduktionen komma i anslutning till dessa rent ordningmässigt.

Av 67 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen framgår att skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, mot statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift. Jobbskatteavdraget och skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning ska dock endast räknas av mot kommunal inkomstskatt. I likhet med jobbskatteavdraget och skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning bör

också den regionala skattereduktionen begränsas till att räknas av mot kommunal inkomstskatt.

Med anledning av att den nya skattereduktionen endast ska räknas av mot kommunal inkomstskatt bör en hänvisning till detta göras i lagen (1986:486) om avräkning av utländsk skatt.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 67 kap. 2 § första och andra styckena inkomstskattelagen och i 2 kap. 10 § andra stycket lagen om avräkning av utländsk skatt, samt att en ny paragraf, 9 f § inkomstskattelagen, införs.

3.4 Stöd av mindre betydelse

Promemorians förslag: Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för har rätt till skattereduktion bara om skattereduktionerna uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk för sådant stöd. Med företag avses detsamma som vid tillämpningen av nämnda regelverk.

Skälen för promemorians förslag: Fysiska personer kan bedriva och själva beskattas för resultatet av verksamhet som enligt EU:s regler om statsstöd anses utgöra företag. En fysisk person kan till exempel ha företag i form av enskild näringsverksamhet eller som delägare i handelsbolag. Den företagsdefinition som följer av EU-rätten inkluderar emellertid även fysiska personer som bedriver ekonomisk verksamhet på ett sätt som inte uppfyller inkomstskattelagens villkor för att utgöra näringsverksamhet.

I EU:s regelverk om statsstöd definieras företag som ”varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras”. Ekonomisk verksamhet utgörs i sin tur av all verksamhet som består i att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad och oavsett om verksamheten bedrivs med vinstsyfte eller inte. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intresse-gemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet (”ett enda företag”). Två enskilda näringsidkare som gemensamt driver en viss verksamhet kan därmed komma att anses vara ett och samma företag.

En fysisk persons inkomster från exempelvis enskild näringsverksamhet beskattas i Sverige på i princip samma sätt som andra förvärvsinkomster. Det är därför rimligt att regional skattereduktion även ges till fysiska personer som har företag i den mening som avses i EU-rätten. Det innebär dock att EU:s regler om statsstöd aktualiseras.

Med hänsyn till att skattereduktionen riktar sig till fysiska personer, och med beaktande av att det rör sig om relativt små belopp, är det lämpligt att skattereduktionerna utgår som ett stöd av mindre betydelse till företagare. Dessa personer kan bara få regional skattereduktion om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. I första hand avses villkoret att skattereduktionerna ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt. Den individuella beloppsmässiga begränsning som gäller för stöd av mindre betydelse är i huvudregel 200 000 euro per företag under en period om tre beskattnings-

år. För företag inom vägtransport-, jordbruks- och fiskerisektorn gäller andra tillåtna stödnivåer. Dessutom finns det för jordbruks- och fiskerisektorn nationella tak som inte får överskridas.

Skattereduktionen uppgår till maximalt 1 675 kronor per beskattningsår. En sådan reduktion bör för fysiska personer med företag i de allra flesta fall rymmas inom de individuella taken för stöd av mindre betydelse. Med hänsyn till beloppet för skattereduktionen och befintliga ekonomiska insatser som lämnas som stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorerna i Sverige, bedöms att reduktionen även rymms inom de nationella taken för jordbruks- och fiskerisektorerna.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av en ny paragraf, 67 kap. 9 g §, i inkomstskattelagen.

3.5 Skattskyldiga med verksamhet inom flera sektorer

Promemorians förslag: Vid bedömning av om skattereduktionen utgör stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser stöd inom jordbrukssektorn, om den skattskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, om den skattskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än jordbrukssektorn.

Skälen för promemorians förslag: För en företagare som bedriver verksamhet inom flera sektorer, t.ex. inom såväl jordbruks- som skogssektorn, uppkommer frågan om vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas. Det gäller i första hand frågan om vilka individuella tak som ska tillämpas. För att underlätta den bedömningen föreslås att de villkor tillämpas som avser stöd inom jordbrukssektorn, om verksamheten bedrivs både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, om verksamheten bedrivs både inom denna sektor och inom någon annan sektor än jordbrukssektorn.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av en ny paragraf, 67 kap. 9 h §, i inkomstskattelagen.

4 Skatteförfarandet

4.1 Preliminärskatteavdrag

Promemorians bedömning: Den skattskyldige bör kunna välja om den regionala skattereduktionen ska beaktas vid preliminärskatteavdraget. Befintliga bestämmelser om skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund (jämkning) bör tillämpas.

Skälen för promemorians bedömning: Preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år. Det bör därför vara möjligt att beakta den nu föreslagna skattereduktionen redan vid preliminärskatteavdraget. Fråga är om detta bör åstadkommas genom ändringar av skattetabellerna, eller om det är mer lämpligt att skattereduktionen i förekommande fall beaktas med tillämpning av befintliga bestämmelser.

Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter finns i skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL. I lagen finns bl.a. bestämmelser om skyldighet att göra skatteavdrag, skattetabeller och skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund (jämkning).

Av 8 kap. 1 § SFL framgår att preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år. I 8 kap. 2 § SFL anges att den preliminära skatten ska betalas enligt särskild debitering eller genom skatteavdrag. Skatteavdrag ska göras av den som betalar ut ersättning för t.ex. arbete enligt bestämmelserna i 10 kap. SFL (8 kap. 4 § SFL).

Enligt 11 kap. 17 § SFL ska skatteavdrag som huvudregel göras enligt en allmän skatteta-bell i fråga om sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst. I 11 kap. 18–19 §§ SFL finns vidare bestämmelser om särskilda skattetabeller för sjukpenning m.m. och för sjömän. Enligt 12 kap. 1 § SFL ska allmänna och särskilda skattetabeller fastställas för varje kalenderår. Det är Skatteverket som fastställer allmänna och särskilda skattetabeller (3 kap. 5 § skatteförfarandeförordningen [2011:1261]).

Det bedöms finnas flera skäl som talar mot att införa den nu föreslagna skattereduktionen i skattetabellerna. Ett skäl är att skattetabellerna som huvudregel endast gäller sådan ersättning som är mottagarens huvudinkomst. Det är inte möjligt att i skattetabellerna ta hänsyn till andra vanliga ersättningar och avdrag, som t.ex. schablonintäkt på uppskovsbelopp och investeringssparkonton samt avdrag för resor och ränteutgifter m.m. Ett annat skäl är att skattetabellerna tas fram endast i hela krontal, vilket innebär att den kommunala skattesatsen i många fall måste avrundas när det ska fastställas vilken tabell som ska gälla för respektive skattskyldig. Som exempel kan nämnas att 32-kronorstabellen används vid en kommunal skattesats fr.o.m. 31,51 kronor t.o.m. 32,50 kronor. Sammantaget innebär detta att även om den aktuella skattereduktionen tas med i skattetabellerna skulle det i många fall inte få önskvärd effekt, eftersom skattetabellerna inte tar hänsyn till den skattskyldiges hela ekonomiska situation och att skattereduktionen redan från början kan ligga inom ovan nämnda avrundningsmarginal.

Till detta ska läggas att det enligt uppgift från Skatteverket krävs stora systemtekniska ändringar för att få med den regionala skattereduktionen i skattetabellerna, bl.a. i form av att nya särskilda skattetabeller skulle behöva införas för personer som är folkbokförda i de aktuella kommunerna. Införandet av nya särskilda tabeller kan vidare innebära att Försäkringskassan och arbetslöshetskassorna behöver utveckla nya rutiner, bl.a. eftersom nya tabeller för sjukpenning m.m. också skulle krävas. Dessutom bedöms den administrativa bördan för arbetsgivare och andra utbetalare öka, bl.a. till följd av att dessa skulle behöva känna till vilken tabell som ska tillämpas för respektive ersättningsmottagare samt att det skulle krävas nya löneprogram som kan hantera dubbelt så många tabeller som i dag.

Med hänsyn till detta bedöms det inte lämpligt att införa den regionala skattereduktionen i skattetabellerna. Bedömningen är att skattereduktionen i stället får beaktas vid preliminärskatteavdraget med tillämpning av befintliga bestämmelser.

Av 55 kap. 9 § första stycket SFL framgår att Skatteverket får besluta att skatteavdrag ska göras enligt en särskild beräkningsgrund, om det leder till att den preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten och förbättringen inte är obetydlig (jämkning). Ett jämningsbeslut innebär att utbetalaren ska göra ett annat skatteavdrag än vad som framgår av skattetabellen. I jämningsbeslutet kan hänsyn tas till fler poster än i skattetabellen, eftersom den skattskyldige ska ange alla inkomster och avdrag som han eller hon räknar med att få under beskattningsåret. Detta innebär att den preliminära skatt som tas ut med stöd av ett jämningsbeslut ofta stämmer bättre överens med den slutliga skatten än den preliminära skatt som tas ut med stöd av en skattetabell.

Det är den skattskyldige själv som väljer om han eller hon vill ansöka om jämkning. Om den skattskyldige vill att den regionala skattereduktionen ska beaktas redan vid preliminärskatteavdraget, som görs vid varje tillfälle då utbetalning sker (10 kap. 2 § andra stycket SFL), kan han eller hon alltså uppnå detta genom att ansöka om jämkning. Det ska här understrykas att ett beslut om jämkning inte har någon betydelse för om den regionala skattereduktionen kommer att beaktas i beslutet om slutlig skatt eller inte. Av 56 kap. 7 § SFL framgår bl.a. att Skatteverket i beslut om slutlig skatt ska göra de skattereduktioner som framgår av inkomstskattelagen (1999:1229), vilket alltså kommer att innebära den nu föreslagna skattereduktionen.

4.2 Uppgiftsskyldighet för fysiska personer som bedriver näringsverksamhet

Promemorians förslag: De fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av och som i övrigt uppfyller villkoren för regional skattereduktion ska i inkomstdeklarationen lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Dessa personer ska även lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till regional skattereduktion.

Promemorians bedömning: Den behandling av personuppgifter som förslaget ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som förslaget föranleder hos Skatteverket. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Enligt förslaget har de fysiska personer som har företag, rätt till skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk (se avsnitt 3.4).

Skattereduktionen lämnas som ett stöd av mindre betydelse till personer som har företag vars resultat de själva beskattas för. Eftersom Sverige inte har något centralt register för avstämning av utbetalda stöd är det endast företagaren som känner till vilka stöd av mindre betydelse som har tagits emot. För att Skatteverket ska ha möjlighet att uppfylla de krav på kontroll som ställs enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse behöver Skatteverket därför information från den fysiska personen om vilka andra stöd av mindre betydelse som tagits emot två år före beskattningsåret och under beskattningsåret. Mot den bakgrunden bör dessa fysiska personer lämna sådana uppgifter i inkomstdeklarationen. Sedan tidigare finns bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i inkomstdeklarationen avseende skattereduktioner som den uppgiftsskyldige begär, t.ex. med avseende på stöd av mindre betydelse som företag erhållit (se 31 kap. 33–33 b §§ SFL). Dessa bestämmelser bör därför kompletteras.

Med beaktande av skattereduktionens relativt låga belopp i jämförelse med takbeloppen för stöd av mindre betydelse bör uppgiftsskyldigheten inte vara mer betungande än nödvändigt. För att ett stöd ska anses vara ett stöd av mindre betydelse får det totala stöd som beviljas ett enda företag som huvudregel inte överstiga det individuella taket om 200 000 euro under en period om tre beskattningsår i följd. För vägtransportsektorn gäller ett lägre individuellt tak (100 000 euro), se artikel 3.2 i förordning nr 1407/2013. Även för jordbruks- och fiskerisektorerna gäller lägre individuella tak (20 000 euro för jordbrukssektorn och 30 000 euro för fiskeri- och vattenbrukssektorn), se artikel 3.2 i förordning nr 1408/2013 och artikel 3.2 i förordning nr 717/2014).

En lämplig beloppsgräns för att säkerställa att de relevanta taken inte överskrids bör uppgå till 150 000 kronor. På så sätt undantas merparten av de företagare som bor i regionen från uppgiftsskyldigheten, samtidigt som Skatteverket har möjlighet att uppfylla de kontrollkrav som ställs. De företagare som har fått stöd av mindre betydelse överstigande 150 000 kronor under en treårsperiod torde redan i dagsläget känna till de stöd som tagits emot. Deras administrativa börda ökar därför inte nämnvärt vid en utökad uppgiftsskyldighet i detta avseende.

En fysisk person som har företag, och som fått stöd av mindre betydelse överstigande sammanlagt 150 000 kronor, bör även vara skyldig att lämna de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma om han eller hon har rätt till skattereduktion. Det gäller exempelvis uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma att villkoren enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Som

exempel på uppgifter som kan behövas är uppgifter om andra företag som den fysiska personen är i intressegemenskap med. Som anges i avsnitt 3.4 gäller de maximala stödnivåerna enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse per företag. Med ett företag avses i detta sammanhang inte endast den fysiska person som bedriver verksamheten, utan varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras. Ett företag kan omfatta även andra bolag som den fysiska personen står i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som ett enda företag med avseende på stöd av mindre betydelse. Det kan exempelvis vara företag som den fysiska personen själv driver i de fall då en person driver flera verksamheter eller företag där han eller hon är delägare. För att undvika att återbetalningsskyldighet uppkommer bör den uppgiftsskyldige i ett sådant fall även lämna uppgift om andra företag som han eller hon står i intressegemenskap med.

Personuppgiftsbehandling

Ovan föreslås en uppgiftsskyldighet för de fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av och som under en treårsperiod fått stöd av mindre betydelse överstigande sammanlagt 150 000 kronor. Dessa personer ska även lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till regional skattereduktion. Exempel på uppgifter som kan behöva lämnas är t.ex. en sammanställning av annat stöd av mindre betydelse som beviljats eller uppgift om andra företag som företagaren står i intressegemenskap med. Förslaget kan därmed ge upphov till en sådan personuppgiftsbehandling av Skatteverket i beskattningsdatabasen som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. EU:s dataskyddsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer och ska tillämpas fr.o.m. den 25 maj 2018. Förordningen, som utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU, tillåter och förutsätter ibland att medlemsstaterna kompletterar förordningen med nationell lagstiftning. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (se 1 kap. 1 § andra stycket).

Den rättsliga grunden för behandlingen hos Skatteverket är i första hand att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning på det sätt som anges i artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning. Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. Den rättsliga grunden är fastställd såväl i förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket som i nuvarande och föreslagna bestämmelser i skatteförfarandelagen. De

närmare ändamålen för behandlingen liksom andra specificerade bestämmelser finns i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning.

Av 1 kap. 4 § 1 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår att uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 2 kap. 2 § framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Den behandling av uppgifter som förslaget ger upphov till behövs vid myndighetens handläggning av ärenden som görs med stöd av skatteförfarandelagen och är tillåten enligt de ovan angivna bestämmelserna.

Sammanfattningsvis görs bedömningen att den personuppgiftsbehandling som förslaget ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som förslaget föranleder hos Skatteverket. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändring i 31 kap. 1 § SFL samt att en ny paragraf, 31 kap. 33 c §, införs i SFL.

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 december 2020. Ändringarna i lagen om avräkning av utländsk skatt och i inkomstskattelagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019. Ändringarna i skatteförfarandelagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2020.

Skälen för promemorians förslag: De nya reglerna bör träda i kraft så snart som möjligt. Samtidigt är det lämpligt att låta bestämmelserna omfatta hela beskattningsår. Bestämmelserna om regional skattereduktion föreslås därför träda i kraft den 1 december 2020, men tillämpas för hela beskattningsåret 2020. Det är alltså fråga om retroaktiv lagstiftning till den skattskyldiges fördel.

Ändringarna i skatteförfarandelagen (2011:1244) är nödvändiga för att säkerställa att de fysiska personer som har företag uppfyller villkoren för

stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk. Dessa ändringar bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2020.

6 Konsekvensanalys

Offentligfinansiella effekter

Förslaget beräknas ha en offentligfinansiell effekt på -1,35 miljarder kronor. Eftersom skattesänkningen ges som en statlig skattereduktion påverkar förslaget inte kommunernas skatteintäkter.

Effekter för individer

Samtliga folkbokförda i det aktuella området har rätt till en skattereduktion på 1 675 kronor per år. För att kunna tillgodoräkna sig skattereduktionen krävs dock att det finns kommunal skatt att reducera. Totalt beräknas ca 810 000 personer få skattereduktionen under 2020. I stort sett alla som får skattereduktionen får också hela reduktionen.

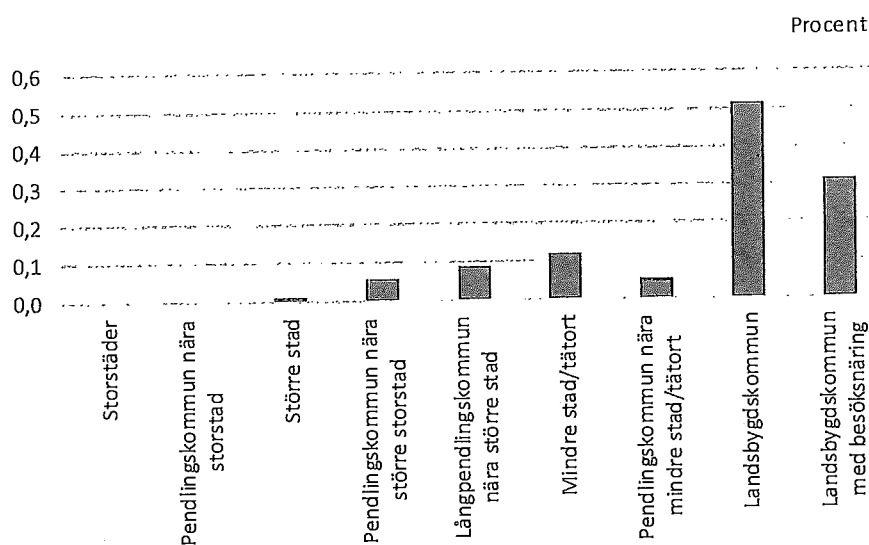
Fördelnings- och jämställdhetseffekter

Förslaget påverkar alla boende i det aktuella området som har kommunal inkomstskatt att reducera. Av de direkt berörda är ca 49,4 procent kvinnor och 50,6 procent män. Den genomsnittliga skattereduktionen för de som får reduktion är knappt 1 675 kronor per år både för män och kvinnor.

Skattereduktionen föreslås ges med ett fast belopp om 1 675 kronor per år. Det innebär att skattereduktionen kommer att få störst procentuell betydelse för personer med låga inkomster. Fördelningsmässigt, sett till hela befolkningen, ökar den ekonomiska standarden mest i decilgrupp ett till fyra, något mindre i decilgrupp fem till nio och endast marginellt i den högsta decilgruppen.

Ur ett regionalt perspektiv blir den genomsnittliga effekten störst i landsbygdskommuner. I storstäder och dess pendlingskommuner är effekten obefintlig.

Diagram 1 Förändring av ekonomisk standard uppdelat på SKR:s kommungrupper

Sett ur ett jämställdhetsperspektiv, utslaget på samtliga individer i åldern 20 år och äldre, är den genomsnittliga förändringen för kvinnors individuella disponibla inkomst något större (0,06 procent) än för män (0,05 procent). Reformen bidrar marginellt till att förstärka den ekonomiska jämställdheten.

Effekter för landsbygden

Skattereduktionen ges till boende i vissa specifika kommuner, se avsnitt 3.2. Dessa kommuner består till stor del av det som kan kallas landsbygd. Sänkt skatt för boende i dessa områden leder sannolikt till ökad konsumtion och kommer, i den utsträckning konsumtionen sker lokalt, på så sätt vara positivt för det lokala näringslivet. En skattelättnad baserad på folkbokföring likt den som nu föreslås kan också antas på marginalen vara positivt för de berörda kommunernas attraktionskraft.

Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Införandet av en regional skattereduktion skulle medföra en ökad administration för Skatteverket. Det uppkommer merkostnader för Skatteverkets anpassning av datasystem samt för utbildning, informationsinsatser och framtagande av blanketter. Skatteverket kommer också att i viss utsträckning behöva hantera uppgifter angående rätten till den nya skattereduktionen manuellt. Skatteverkets statistik över bl.a. kommunal och statlig inkomstskatt redovisas i dag digitalt på myndighetens webbplats och innefattar statistik om olika reduktioner av inkomstskatten (1999:1229), vilket i framtiden även kommer att inkludera den föreslagna reduktionen.

Skatteverket beräknar att kostnaderna för ändringar på grund av införandet av en regional skattereduktion uppgår till 3,7 miljoner kronor i engångskostnader. Tillkommande kostnader för Skatteverket kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget innebär att det införs en ny skattereduktion som kan bli föremål för domstolsprövning. För de allmänna förvaltningsdomstolarna

bedöms förslaget inte påverka måltillströmningen annat än marginellt och eventuella kostnadsökningar kan därför behandlas inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

En lagreglering, genom vilken rätten till skattereduktion knyts till den skattskyldiges hemvist, aktualiserar bestämmelserna om fri rörlighet på EU:s inre marknad. Förslaget innebär nämligen att utomlands bosatta som arbetar i ett för förslaget aktuellt område beskattas annorlunda än personer som är bosatta i samma område. I denna promemoria görs bedömningen att det inte rör sig om en sådan särbehandling som innebär att förslaget står i strid med EU:s regler om fri rörlighet. Detta eftersom en person som är bosatt i ett annat medlemsland, men som arbetar i aktuellt område, objektivt sett kommer att befinna sig i samma situation som en i Sverige bosatt person som arbetar i samma område men som bor i en annan del av landet. Närmare överväganden i denna del finns i avsnitt 3.2.

Eftersom fysiska personer kan bedriva och själva beskattas för resultatet av verksamhet som enligt EU:s regler om statsstöd anses utgöra företag aktualiseras EU:s regler om statsstöd. I förslaget utgår skattereduktionen som ett stöd av mindre betydelse till dessa företagare. Det bör framför allt röra sig om handelsbolagsdelägare eller personer som bedriver verksamhet i enskild firma. Med hänsyn till det belopp som reduktionen uppgår till görs bedömningen att den i de allra flesta fall ryms inom de individuella tak som finns för stöd av mindre betydelse. För att säkerställa en kontroll av att dessa belopp inte överskrider införs en uppgiftsskyldighet för företagare som de senaste tre åren har tagit emot stöd överstigande ett visst belopp. EU:s regler om statsstöd behandlas närmare i avsnitt 2.4 och överväganden om enskildas uppgiftsskyldighet behandlas i avsnitt 4.2.

Förslaget bedöms även vara förenligt med EU:s dataskyddsförordning, se avsnitt 4.2.

Sammanfattningsvis bedöms förslaget vara förenligt med EU-rätten.

Övriga effekter

Förslaget bedöms inte ha några effekter för miljön. Inte heller bedöms förslaget ha några nämnvärda effekter för företagen eller näringslivet i stort utöver det som nämns under rubriken *Effekter för landsbygden*.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:486) om avräkning av utländsk skatt

2 kap.

10 §

Ändringen i andra stycket innebär att regional skattereduktion enligt 67 kap. 9 e–9 h §§ inkomstskattelagen (1999:1229), vid beräkning av

spärrbeloppet bara ska ske från kommunal inkomstskatt. Det är en följd av ändringen i 67 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* framgår att lagändringen träder i kraft den 1 december 2020. Av *andra punkten* framgår att bestämmelsen tillämpas för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

7.2 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

1 kap.

11 §

I paragrafens *tredje stycke* ges upplysningar om vilka skattereduktioner som finns. Ändringen är en följd av att nya bestämmelser införs och innebär att även den regionala skattereduktionen nämns.

67 kap.

2 §

I paragrafens *första stycke* anges i vilken ordning skattereduktionerna ska göras när en skattskyldig har rätt till flera skattereduktioner. Bestämmelsen har kompletterats så att det framgår att skattereduktion för boende i vissa områden ska göras efter skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning men före skattereduktion för underskott av kapital.

Ändringen i *andra stycket* innebär att den nya skattereduktionen endast ska räknas av mot kommunal inkomstskatt.

9 e §

Paragrafen är ny och anger vilka personer som kan få skattereduktion. Av bestämmelsen framgår att fysiska personer har rätt till regional skattereduktion om de den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en kommun som anges i bilaga 67 till lagen. De kommuner som räknas upp i bilagan motsvarar de som i sin helhet ingår i stödområde A eller B enligt förordningen (1999:1382) om stödområden för vissa regionala företagsstöd.

Avgörande för rätten till skattereduktion är folkbokföringen i en angiven kommun ett visst datum året före beskattningsåret. Det innebär att fysiska personer som under ett år flyttar till eller från en kommun som omfattas, kommer att få rätt till respektive förlora rätten till skattereduktion först nästkommande beskattningsår.

Övervägandena finns i avsnitt 3.2.

9 f §

Paragrafen, som är ny, anger storleken på skattereduktionen. Se avsnitt 3.3.

9 g §

Paragrafen är ny och är en följd av att skattereduktionen lämnas som ett stöd av mindre betydelse till fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för.

Av paragrafens *första stycke* framgår att fysiska personer som har företag bara har rätt till skattereduktionen om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det avser i första hand villkoret att skattereduktionen ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt.

Av *andra stycket* framgår att begreppet företag i denna paragraf har samma innebörd som vid tillämpningen av de EU-förordningar för stöd av mindre betydelse som nämns i första stycket. Det omfattar därför varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras. Ekonomisk verksamhet utgörs i sin tur av all verksamhet som består i att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad och oavsett om verksamheten bedrivs med vinstsyfte eller inte. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet ("ett enda företag"). Regelverket för stöd av mindre betydelse behandlas närmare i avsnitt 2.4.

9 h §

Av paragrafen, som är ny, framgår vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom jordbrukssektorn eller inom fiskeri- och vattenbrukssektorn eller inom båda dessa sektorer och samtidigt bedriver verksamhet inom någon annan sektor. Det gäller i första hand villkoren att nedsättningen ska rymmas inom det individuella taket som är tillämpligt. Kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse behandlas närmare i avsnitt 2.4.

Av *första punkten* framgår att de villkor som gäller för jordbrukssektorn ska tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom denna sektor och inom någon annan sektor. Det innebär att skattereduktionen ska rymmas inom ramen för det individuella taket för jordbrukssektorn. Om den skattskyldige bedriver verksamhet inom fiskerisektorn och inom någon annan sektor än jordbrukssektorn, gäller enligt *andra punkten* att de villkor som gäller för fiskerisektorn ska tillämpas i stället. Det innebär att skattereduktionen ska rymmas inom ramen för det individuella taket för fiskerisektorn.

Anta att en skattskyldig, t.ex. en enskild näringsidkare, bedriver verksamhet inom såväl jordbruks- som skogssektorn. Det innebär att det individuella taket för jordbrukssektorn är tillämpligt.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* framgår att lagändringarna träder i kraft den 1 december 2020. Av *andra punkten* framgår att bestämmelserna tillämpas från och med det beskattningsår som kommer efter den 31 december 2019.

7.3 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

31 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll. Ändringen är en följd av att en ny paragraf avseende uppgiftsskyldighet för fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av, 33 c §, införs.

33 c §

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet, och är en följd av att regional skattereduktion lämnas som ett stöd av mindre betydelse (se 67 kap. 9 g § inkomstskattelagen).

Med begreppet företag avses detsamma som i 67 kap. 32 § andra stycket inkomstskattelagen, dvs. detsamma som vid tillämpning av kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse. Det omfattar varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras. Ekonomisk verksamhet utgörs i sin tur av all verksamhet som består i att erbjuda varor och tjänster på en viss marknad. Det gäller oavsett om verksamheten bedrivs med vinstsyfte eller inte. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som enhet ("ett enda företag").

En fysisk person som vid tillämpning av kommissionens bestämmelser om stöd av mindre betydelse anses ha företag, har rätt till skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt nämnda regelverk.

För att Skatteverket ska kunna kontrollera att villkoren enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda, i första hand att de individuella taken inte överskrids, ska de fysiska personer som har företag lämna viss information till verket.

För det första ska företagaren lämna uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som utgör sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse (*första punkten*).

För det andra ska företagaren lämna de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i första punkten som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion (*andra punkten*). Det gäller t.ex. uppgift om andra företag som den fysiska personen står i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet eller uppgift om inom vilka sektorer som denne bedriver verksamhet.

Kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse behandlas i avsnitt 2.4.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 december 2020. Av *andra punkten* framgår att lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2020.

